

SAVONIA

ammattikorkeakoulu

OPINNÄYTETYÖ - AMMATTIKORKEAKOULUTUTKINTO
LUONNONVARA- JA YMPÄRISTÖALA

AGROLOGIKOULUTUKSEN ANTAMAT VALMIUDET HEVOSALAN TYÖTEHTÄVIIN

TEKIJÄ Päivi Pesonen

Koulutusala Luonnonvara- ja ympäristöala	
Tutkinto-ohjelma Agrologin tutkinto-ohjelma	
Työn tekijä Päivi Pesonen	
Työn nimi Agrologikoulutuksen antamat valmiudet hevosalan työtehtäviin.	
Päiväys 1.4.2024	Sivumäärä/Liitteet 52/3
Toimeksiantaja/Yhteistyökumppani Agrologien Liitto ry/Anne Laitinen	
<p>Hevostalouden työtehtävät vaihtelevat laajasti hevosten hoitamisesta ja kouluttamisesta hevosalan liiketoiminnan hallintaan ja neuvontaan. Vaikka suoraan hevostaloudessa työskentelevien määrä on noin 15 000, välilliset toimijat kaksinkertaistavat alan työmahdollisuudet. Näihin välillisiin toimijoihin kuuluvat esimerkiksi rehu- ja varustekaupat. Ammattitaitoisen työvoiman puute on koettu yleisesti merkittäväksi hidasteeksi alan kehitykselle.</p> <p>Opinnäytetyön toimeksiantajana toimi Agrologien Liitto ry, joka pyrki arvioimaan agrologikoulutuksen vastaavuutta hevosalan osaamistarpeisiin. Työn tavoitteena oli tuottaa artikkeli, joka tukisi koulutuksen kehittämistä vastaamaan nykyistä paremmin hevosalan tarpeita. Haasteena oli koulutuksen ja työelämän tarpeiden yhteensovittaminen, kun osaamisvaatimukset muuttuivat jatkuvasti. Agrologikoulutuksen on tärkeä valmistaa opiskelijoita toimimaan moninaisissa työympäristöissä ja vuorovaikutuksessa erilaisten ihmisten kanssa.</p> <p>Opinnäytetyö toteutettiin kyselymuodossa, joka lähetettiin sähköpostilla kahdelle eri kohderyhmälle: Savonia-ammattikorkeakoulusta agrologiksi vuosina 2010–2021 valmistuneille sekä hevosjalostusliittojen toiminnanjohtajille. Hevosjalostusliittojen vastaukset avasivat näkökulmia myös niihin, jotka eivät olleet suorittaneet agrologi AMK-tutkintoa, tarjoten siten monipuolisen kuvan nykyisistä hevosalan osaamistarpeista. Työelämän näkökulma oli keskeistä kokonaiskuvan hahmottamisessa ja antoi arvokasta tietoa koulutuksen tulevaisuuden suuntaamiseksi.</p> <p>Tulevaisuuden menestymisen kannalta olennaiset osaamisalueet sisälsivät johtamisen, vuorovaikutuksen ja neuvottelutaidot sekä talousosaamisen ja hevosten hyvinvoinnin huomioimisen. Vaikka digiosaamisen ja teknologian merkitys ei noussut esiin vastauksissa, oli tärkeää tunnistaa digitalisaation tarjoamat mahdollisuudet ja tarpeet sekä integroida ne osaksi koulutusta, jotta voitaisiin vastata tulevaisuuden haasteisiin. Lisäksi kursit muutosjohtamisesta ja sopeutumiskyvystä voisivat auttaa opiskelijoita hallitsemaan alan jatkuvia muutoksia ja kehittämään strategioita niiden johtamiseksi.</p>	
Avainsanat hevostalous, koulutus, osaamistarpeet	

Field of Study Natural Resources and the Environment	
Degree Programme Degree Programme in Agriculture and Rural Industries	
Author Päivi Pesonen	
Title of Thesis The competences provided by agrologist education for tasks in the equine industry.	
Date 1 April 2024	Pages/Appendices 52/3
Client Organisation /Partners The Association of Agrologists /Anne Laitinen	
<p>Jobs in the equine industry range widely from horse care and training to equine business management and consultancy. Although the number of people directly employed in the equine industry is around 15 000, indirect actors double the employment opportunities in the sector. These indirects actors include businesses related to feed and equipment. The lack of skilled labor was generally perceived as a major constraint to the development of the sector.</p> <p>The thesis was commissioned by the Association of Agrologists (Agrologien liitto ry), which aimed to assess the correspondence of agrological education to the needs of the equine sector. The aim was to produce an article that would support the development of education to better meet the needs of the equine sector. The challenge was to reconcile the needs of education and working life as competence requirements were constantly changing. It is important for agrology education to prepare students to work in a variety of working environments and to interact with people from various backgrounds.</p> <p>The thesis was carried out through a survey, which was sent by e-mail to two different target groups: those who graduated from Savonia University of Applied Sciences with an agrologist degree between 2010 and 2021, and the executive directors of horse breeding associations. The responses from the horse breeding associations provided insights even from those who had not completed an agrologist degree, thus offering a comprehensive picture of the current competence requirements in the equine industry. The perspective of working life was key to the overall picture and provided valuable information for the future direction of education.</p> <p>The key competences for future success included leadership, interpersonal and negotiation skills, financial literacy, and consideration of equine welfare. Although the importance of digital skills and technology did not emerge from the responses, it was important to recognize the opportunities and needs presented by digitalization, and to integrate them into education to meet the challenges of the future. In addition, courses on change management and adaptability could help students oversee and develop strategies to navigate the constant changes in the sector.</p>	
Keywords equine industry, education, competence needs	

SISÄLTÖ

1	JOHDANTO	6
2	HEVOSALAN KOULUTUS SUOMESSA	7
2.1	Hevosala	7
2.2	Työelämässä oppiminen	8
2.3	Toisen asteen koulutus.....	9
2.4	Ammattikorkeakoulukoulutus	10
2.5	Yliopistokoulutus.....	11
2.6	Koulutus tulevaisuudessa.....	12
3	HEVOSALAN OSAAMISTARPEET	14
3.1	Perinteiset osaamistarpeet.....	15
3.2	Tulevaisuuden osaamistarpeet.....	15
3.2.1	Digi- ja teknologiaosaaminen.....	17
3.2.2	Neuvottelu- ja viestintätaidot.....	18
3.2.3	Johtamistaidot.....	19
3.2.4	Ongelmanratkaisutaidot	19
3.2.5	Itsenäisen työskentelyn taidot	20
3.2.6	Kriittinen ajattelu	20
3.2.7	Sopeutumiskyky	21
4	HEVOSALAN KOULUTUS SAVONIASSA.....	22
4.1	Hakijoiden ja valmistuneiden määrät Savonian agrologikoulutuksessa	23
4.2	Aikaisemmat opinnäytetyöt aiheesta	24
4.3	Opetushallituksen tilastopalvelu	24
4.4	Työelämän ajatuksia	27
5	TUTKIMUKSEN TOTEUTUS	29
5.1	Opinnäytetyön tarkoitus	29
5.2	Kehittämiskysely	29
5.3	Kyselylomake.....	30
5.4	Tutkimuksen kohderyhmä	31
5.5	Tutkimuksen aikataulu	32
6	TULOKSET	33
6.1	Vastaajien koulutustaustat.....	33

6.2	Hevosalan kokemus ja työ tällä hetkellä	36
6.3	Osaamistarpeiden arviointi	38
6.4	Tulevaisuuden osaamistarpeet.....	41
7	JOHTOPÄÄTÖKSET	43
8	POHDINTA.....	45
	LÄHTEET	47
	LIITE 1: SAATESANAT KYSELYYN	53
	LIITE 2: KYSELYLOMAKKEEN RUNKO	54
	LIITE 3: ARTIKKELI	57

KUVALUETTELO

KUVA 1.	Savonia-ammattikorkeakoulusta valmistuneiden tyytyväisyys agrologikoulutukseen (Vipunen 2022a)	25
KUVA 2.	Savonia-ammattikorkeakoulusta valmistuneiden arvio osaamisesta ja työn vastaavuudesta (Vipunen 2022b).....	26
KUVA 3.	Osaamisen kehittyminen koulutuksen aikana (Vipunen 2022c).....	26
KUVA 4.	Kyselyyn reagoineet (Pesonen 2024a).	33
KUVA 5.	Vastanneiden valmistumisammattikorkeakoulu (Pesonen 2024b).....	34
KUVA 6.	Opintojen aloitusvuosi (Pesonen 2024c)	35
KUVA 7.	Opintojen valmistumisvuosi (Pesonen 2024d)	36
KUVA 8.	Työskentelykenttä hevosalalla (Pesonen 2024e).....	37
KUVA 9.	Vastaaajien työaika (Pesonen 2024f).....	37
KUVA 10.	Hevosalan kokemus ennen opintojen alkua (Pesonen 2024g).....	38
KUVA 11.	Kokemukset saadusta osaamisesta koulutuksessa (Pesonen 2024h).	39
KUVA 12.	Tyytyväisyys riittävien pohjatietojen ja -taitojen saantiin koulutuksessa (Pesonen 2024i).	40

TAULUKKOLUETTELO

TAULUKKO 1.	Savonia-ammattikorkeakoulun agrologikoulutuksen hevosopintojen maksimimäärät vuosina 2013–2020 (mukaillen Savonia-ammattikorkeakoulu, 2022).....	23
-------------	--	----

1 JOHDANTO

Hevostalouden työtehtävät vaihtelevat hevosten hoitamisesta ja kouluttamisesta hevosalan liiketoiminnan hallintaan ja neuvontaan. Hevosalalla suoraan työllistettyjen henkilöiden lukumäärä on noin 15 000, ja he työskentelevät alalla kokopäiväisesti tai osa-aikaisesti. Kuitenkin hevostalouden välilliset toimijat kaksinkertaistavat alan työmahdollisuuksia. Näihin kuuluvat esimerkiksi rehu- ja varuste-kaupat, rakennusalan yritykset ja erilaiset palveluntarjoajat. (Pussinen & Thuneberg 2014, 19–23.) Hevosalalla koetaan yleisesti, että ammattitaitoisten työntekijöiden puute on keskeinen hidaste alan kehitykselle (Mäenpää 2022).

Opinnäytetyön toimeksiantajana toimii Agrologien Liitto ry. Liiton puolesta työtä ohjasi toiminnanjohtaja Anne Laitinen. Toimeksianto keskittyi agrologikoulutuksen vastaavuuden arvioimiseen hevosalan osaamistarpeisiin. Agrologien liittoa tieto ehkä auttaisi lähestymään oppilaitoksia opetussuunnitelmien kehittämisen näkökulmasta, jotta koulutus vastaisi entistä paremmin hevosalan osaamistarpeisiin. Työn lopputuloksena syntyy artikkeli, joka julkaistaan toimeksiantajan valitsemissa julkaisussa sekä painettuna että sähköisessä muodossa. Artikkelilla voidaan tukea myös sosiaalisen median kampanjoita. Lisäksi Savonia-ammattikorkeakoulu voi tulevaisuudessa hyödyntää materiaalia koulutuksen suunnittelussa.

Hevosalan kohtaama haaste on koulutuksen ja osaamistarpeiden yhteensovittamiseen työelämässä. Osaamistarvevaatimukset ovat muuttuneet vuosien varrella, ja tänä päivänä muutos on entistä nopeampaa. Työelämässä syntyy jatkuvasti uutta tutkittua tietoa toimintatavoista ja käytänteistä, joita voitaisiin hyödyntää hevosalalla enemmän. Tämä edellyttää työntekijöiltä jatkuvaa oppimisvalmiutta ja kykyä tarkastella asioita uusista näkökulmista. Agrologikoulutuksen keskeisenä tavoitteena on valmistaa opiskelijoita toimimaan erilaisissa työympäristöissä ja vuorovaikuttamaan monenlaisten ihmisten kanssa. Tämä korostaa koulutuksen merkitystä muiden kuin pelkkien ammattitaitoa koskevien osaamistarpeiden osalta. (Vuorinen & Valkonen 2007.)

Opinnäytetyön tavoitteena on tutkia, miten Savonia-ammattikorkeakoulun agrologikoulutus valmistaa opiskelijat erilaisiin hevosalan työtehtäviin ja arvioida koulutuksen tarjoamien valmiuksien vastaavuutta nykyisiin hevosalan työelämän tarpeisiin. Opinnäytetyön lähtökohtana on kiinnostus agrologikoulutuksen ja hevosalan työelämän vaatimusten yhdistämiseen sekä uusien suuntien mahdollisuuksien selvittämiseen, joiden avulla voidaan edistää hevosalan kehitystä tulevaisuudessa. Toivottavasti opinnäytetyön avulla voidaan edistää tulevaisuuden hevosalan osaamistarpeiden ymmärrystä ja kehittämistä.

2 HEVOSALAN KOULUTUS SUOMESSA

2.1 Hevosala

Hevosalaa on vaikea määritellä yksiselitteisesti, koska se on monipuolinen taloudellinen ja toiminnallinen ala, joka keskittyy hevosten kasvattamiseen, hoitamiseen, kouluttamiseen, valmentamiseen, kilpailamiseen ja niihin liittyviin palveluihin sekä liiketoiminnan erilaisiin muotoihin sekä neuvontaan (Rantamäki-Lahtinen 2015, 13). Hevosala luetaan usein osaksi maaseutuelinkeinoja samaan sektoriin ympäristöhoitotöiden, luonnonsuojelun, maisemanhoidon, matkailun, poro- ja kalatalouden sekä turkistarhauksen kanssa (Tiilikainen 2009, 8).

Maaseutuelinkeinot ovat monipuolinen käsite, joka sisältää kaikki maatalouden eri muodot, vihannesten ja marjojen viljelyn, mehiläisten pitämisen, kotieläinpihat, kotieläintarhat ja -puistot, lomituspalvelut, maatalouskoneiden vuokrauksen, luonnontuotteiden keruun, kalan ja siipikarjan kasvatuksen, maaseutumatkailun sekä ratsastus- ja ravitallit. (Teollisuusliitto 2020, 4.) Tämä johtaa luontaisesti hevosalan yhteistyöhön monien muiden elinkeinojen ja alojen kanssa. Hevostalous on erityisen tärkeä maaseutualueille, sillä se synnyttää työpaikkoja, houkuttelee matkailijoita ja tukee alueellista taloutta.

Hevosala on kasvava ja monimuotoinen toimiala, joka kattaa erilaisia elinkeinoja ja yritystoimintaa. Siksi on ensisijaisen tärkeää kerätä monipuolisia näkemyksiä ja kokemuksia alalla toimivilta henkilöiltä. Hevosalan toimijat ovat avainasemassa edistämässä monipuolista taloudellista kehitystä alalla. Heidän panoksensa on ratkaisevan tärkeää alan tulevaisuuden turvaamisessa, uusien mahdollisuuksien tunnistamisessa ja alan jatkuvassa kehityksessä. (Saastamoinen 2014).

Työtehoseuran julkaiseman Hevoset ja työ -hankkeen loppuraportissa todetaan, että hevosalalla työskentelevät kokevat vahvaa työn imua. Työn imua pidettiin korkeampana verrattuna muihin ammattiryhmiin, mikä viittaa siihen, että hevosalalla työskentelyyn liittyy vahva intohimo ja innostus työtä kohtaan. (Hulkkonen & Pussinen 2020, 6–8.) Hevosala on siis kiinnostava mutta haastava ala. Hevosalan muutos vaatii yhteistä ajatusten jakamista ja uudistamista. Muutoksen aikaansaaminen vaatii rohkeutta ja aikaa. Lisäksi hevosalan työstä mielikuvien uudistaminen on tärkeää maineen parantamisessa ja houkuttelevuuden lisäämisessä. (Iivari 2020, 47–48.)

Tulevaisuuden hevostallien työympäristö saattaa olla älykkäämpi ja koneellistetumpi, mikä parantaa työergonomiaa ja lisää kannattavuutta. Ilmastonmuutos voi myös vaikuttaa myönteisesti hevostallien toimintaan leudomman ilmaston myötä. Työntekijöiltä vaaditaan edelleen hevosten hyvinvoinnin ymmärrystä ja hoitamistaitoja, mutta tulevaisuudessa tekoälyn ja koneiden valvontataidot tulevat olemaan myös tarpeellisia. Monipuolinen ajattelu ja hyvät asiakaspalvelutaidot ovat olennaisia, samoin kyky mukautua teknologian edistykseen hevosalan eri yhteyksissä (Saastamoinen 2020, 46).

2.2 Työelämässä oppiminen

Hevosalalla työelämässä oppimisen juuret juontavat pitkälle historiaan perinteiseen mestari-kisällimallin muodossa, joka on säilynyt lähes muuttumattomana jo 1600-luvulta lähtien (Iisalo 1989, 16–18). Suomessa oppisopimuslaki astui voimaan keväällä 1923. Oppisopimusjärjestelmä vakiintui 1980- ja 1990-luvuilla ja se virallistettiin tunnustetuksi koulutusmuodoksi (Suomen Tietotoimisto 2023). Hevosalalla tämä oppisopimusjärjestelmä on tarjonnut mahdollisuuden yhdistää perinteistä työssäoppimista moderniin ammatilliseen koulutukseen, mikä on erityisen tärkeää alan monipuolisten osaamisvaatimusten kannalta (Laurén 2006, 95–96).

Perinteisesti maaseudulla hevosalan tieto ja osaaminen ovat siirtyneet sukupolvelta toiselle ilman virallista koulutusta, kun hevoset olivat olennainen osa maataloustyötä ja kulttuuria (Laurén 2006, 87–94). Kuitenkin viime vuosikymmeninä maatalouden rakennemuutos ja yhteiskunnalliset muutokset ovat vaikuttaneet merkittävästi hevosalaan. Maatilojen määrän väheneminen (Jaakkonen 2021) ja nuorten muutto kaupunkeihin ovat vähentäneet perinteisen tiedon siirtoa maaseudulla. Tämän seurauksena hevosalan osaaminen ja tieto ovat keskittyneet enemmän kaupunkialueille ja virallisiin koulutusjärjestelmiin (Laine 2014, 30–35).

Vaikka virallinen hevosalalla tarjottava koulutus on lisääntynyt (Laine 2014, 33), monet alalla toimivat luottavat edelleen perinteiseen oppimistapaan: työelämässä oppimiseen ja käytännön kokemukseen. Koska hevosala perustuu pääasiassa käytännön taitoihin ja perinteisiin, nuorten vähenevä kiinnostus hevosurheiluun vaikuttaa siihen, että hevosalan ammattilaiset edelleen suosivat työkokemuksen ja käytännön oppimisen merkitystä (Launikivi 2011, 34). Työssäoppimisen kautta saavutettu kokemus ja ammattitaito ovat usein arvostetumpia kuin pelkät koulutustodistukset. (Salakari 2007, 8–9.)

Työssä oppiminen hevosalan yrityksissä tarjoaa hyvän mahdollisuuden kerätä monipuolista osaamista ja valmistautua monenlaisiin tehtäviin alalla. Tämä käytännön oppiminen yhdessä perinteisen tiedon kanssa muodostaa vankan perustan, joka on osoittautunut menestyksekkääksi hevosalan ammateissa. Työssä oppiminen ja perinteisen tiedon hyödyntäminen ovat olleet merkittäviä hevosalalla, ja ne ovat auttaneet säilyttämään vanhoja hoitomenetelmiä, ratsastustaitoja ja muita perinteitä. Kokeneemmat ammattilaiset voivat jakaa osaamistaan nuoremmille sukupolville, mikä monipuolistaa oppimista ja varmistaa myös perinteisen tiedon säilymisen. (Hätönen 2011, 50–51.)

Hevosalalla työssäoppiminen on perinteisesti keskittynyt hevosten hoitoon ja ratsastustaitoihin (Hätönen 2011, 50–51). Kuitenkin menestyminen alalla vaatii kokonaisvaltaisempaa osaamista, johon kuuluu myös liiketoimintaympäristön ymmärrystä ja sen periaatteiden hallintaa, kuten markkinointia ja tallin johtamista. Tämä korostuu erityisesti tallinomistajille ja rittäjille, jotka vastaavat liiketoiminnan näkökohdista, kuten budjetoinnista, markkinoinnista ja henkilöstön hallinnasta. (Saastamoinen 2014.)

Hevosalan yritystoiminta Suomessa on pääasiassa nuorta, sillä suurin osa toimijoista on aloittanut liiketoimintansa 1990- ja 2000-luvuilla (Saastamoinen 2009). Nykyisin tiedostetaan, että laajempi koulutus hevosalalla on merkityksellistä. Siksi uudet koulutusohjelmat ja kurssit sisältävät talous- ja johtamisnäkökohtia perinteisen hevosalan koulutuksen lisäksi. Tavoitteena on antaa opiskelijoille

monipuolisempia taitoja, jotka voivat edistää heidän menestystään eri hevosalan tehtävissä. Tämä vastaa alan muutoksiin ja tarpeeseen ammattilaisista, jotka ymmärtävät sekä hevosten hoidon että liiketoiminnan näkökulmat. Lisäksi on huomioitava, että hevosalous tarjoaa työtehtäviä myös kansainvälisestä ympäristöstä, mikä lisää verkostoitumisen ja monikulttuurisuuden merkitystä menestyksessä urassa. (Opintopolku julkaisuaika tuntematon.)

2.3 Toisen asteen koulutus

Koulutuksen yleisenä tavoitteena pidetään tiedon ja taitojen välittämistä opetus- ja oppimisprosessien avulla. Koulutuksen avulla pyritään edistämään yksilöiden osaamista tietyllä alalla, muokkaamaan heidän asenteitaan ja arvojaan sekä kehittämään heidän kognitiivisia kykyjään. (Hirsjärvi 1983, 95.) Koulutus on järjestettyä toimintaa, jonka päämääränä on osaamisen kehittäminen. Koulutus voidaan jakaa kahteen pääluokkaan: koulutukseen, joka johtaa tutkintoon, ja koulutukseen, joka ei johda tutkintoon. (Tilastokeskus julkaisuaika tuntematon.)

Hevostalouden perustutkinnon erottaminen maatalouden perustutkinnosta vuonna 2009 merkitsi merkittävää askelta kohti hevosalan ammattilaisille suunnattua erityisosaamista. Päätös kuvasti kasvavaa tarvetta hevosalan monipuoliselle asiantuntemukselle ja tunnustaa alan monimuotoisuus. Samalla se heijasteli laajempaa kehitystä koulutusjärjestelmässä, jossa pyritään vastaamaan eri alojen erityistarpeisiin ja tarjoamaan opiskelijoille mahdollisuutta keskittyä tiettyyn ammatilliseen suuntautumiseen. Erikoistunut koulutusohjelma parantaa ammattilaisten osaamista alalla ja vastaa entistä tarkemmin alan vaatimuksiin ja ammatillisiin tarpeisiin. (Laine 2014.)

Suomessa on seitsemän toisen asteen oppilaitosta vuonna 2024 (Axxell brunsaby, Harjun oppimiskeskus, Keski-Pohjanmaan ammattiopisto, Koulutuskeskus Brahe, Koulutuskeskus Salpaus, Ylä-Savon ammattiopisto ja Ypäjän Hevosopisto), jotka tarjoavat hevosalan opintoja. Näillä oppilaitoksilla on tarjolla opintoja, jotka kattavat pääsääntöisesti hevosten hoitoa, terveydenhuoltoa, kasvatusta, ruokintaa, ratsastusta, valmennusta ja liiketoiminnan osaamista. Opinnot jaetaan perustutkinto, ammattitutkinto ja erikoisammattitutkinto -opintoihin. Oppilaitokset muokkaavat opetussuunnitelmiaan vastaamaan alueellisia ja paikallisia tarpeita. Tämä tarkoittaa, että ne ottavat huomioon ympäröivän yhteisön erityispiirteet ja tarpeet sekä laajemmat alueelliset tekijät. Tämä varmistaa, että opetus on merkityksellistä ja hyödyllistä opiskelijoille heidän omassa ympäristössään. (Opintopolku julkaisuaika tuntematon.)

Ammatillinen perustutkinto tarjoaa perustiedot ja -taidot, joita tarvitaan hevosalan työtehtävissä toimimiseen, mukaan lukien valmiudet työllistyä sekä yrittäjäystaitoja. Perustutkinto toimii myös pohjana jatko-opinnoille. Ammatillinen perustutkinto on 180 osaamispisteen laajuinen, ja opintojen kesto on yleensä noin kolme vuotta. Tutkintonimikkeitä ovat muun muassa hevosenhoitaja, ratsastuksen ohjaaja ja hevospalveluohjaaja. (Opintopolku julkaisuaika tuntematon.)

Ammattitutkinto tarjoaa mahdollisuuden täydentää perustutkinnon osaamista vastaamaan työelämän erityistarpeita. Se tarjoaa syvällisempää ja kohdennetumpaa ammattitaitoa rajatumpiin työtehtäviin ja valmistaa yksilöitä työskentelemään itsenäisesti muuttuvissa toimintaympäristöissä. Ammattitutkinnon suorittaminen edellyttää yleensä 150 osaamispistettä ja opintojen kesto on noin 2,5

vuotta. Tutkintonimikkeitä ovat muun muassa hevospalvelutuottaja, hevoshieroja, kengittäjä, valjasseppä, ravivalmentaja, ratsuttaja ja ratsastuksen opettaja. (Opintopolku julkaisuaika tuntematon.)

Erikoisammattitutkinto vahvistaa jo olemassa olevaa ammattitaitoa. Tutkinnon suorittaminen edellyttää vahvaa osaamista alalla sekä kykyä toimia monialaisesti. Erikoisammattitutkinto tarjoaa lisävalmiuksia hoitaa alan monipuolisia ja vaativia työtehtäviä erilaisissa ympäristöissä, samalla auttaen ymmärtämään näiden tehtävien laajempaa kokonaisuutta. Yleensä erikoisammattitutkinnot ovat 180 osaamispisteen laajuisia, mikä vastaa noin kolmea vuotta kestäviä opintoja. Tutkintonimikkeinä ovat muun muassa tallimestari, ratsastuksenopettaja (EAT), kengitysseppä tai hevosurheilumanageri (Opintopolku julkaisuaika tuntematon.)

2.4 Ammattikorkeakoulukoulutus

Suomessa on seitsemän ammattikorkeakoulua (Hämeen ammattikorkeakoulu, Jyväskylän ammattikorkeakoulu, Lapin ammattikorkeakoulu, Oulun ammattikorkeakoulu, Savonia ammattikorkeakoulu, Seinäjoen ammattikorkeakoulu ja Yrkeshögskolan Novia), jotka tarjoavat agrologikoulutusta ja joissa hevosalanopintoja voi suorittaa valinnaisina moduuleina (Opintopolku, julkaisuaika tuntematon).

Suomessa hevosalalla ei ole erillistä ammattikorkeakoulututkintoa. Hämeen ammattikorkeakoulussa voi suorittaa Hevosalan liiketoiminta, tradenomi (AMK) -tutkinnon, joka antaa liiketalousosaamista ja valmiuksia toimia hevosalan toimintaympäristössä yhteistyössä työelämän projektien kautta (Hämeen ammattikorkeakoulu julkaisuaika tuntematon).

Tarkastellessa ammattikorkeakoulujen opetussuunnitelmia, huomataan, että agrologikoulutuksen soveltaminen hevostalouteen voi olla haasteellista. Vaikka agrologikoulutus tarjoaa monipuolisia taitoja ja perusteita, se keskittyy pääasiassa maatalouden ja maaseutuelinkeinojen opiskeluun, jättäen hevostalouden vähemmälle painoarvolle (Korhonen 2022, 12–16). Tämä puolestaan tarkoittaa, että opiskelijat saavat rajoitetusti tietoa ja käytännön kokemusta hevostaloudesta opintojensa aikana.

Agrologikoulutuksen opiskelijoiden on oltava aktiivisia ja pyydettävä lisää hevostalouden käytännön esimerkkejä suoritettaviin tehtäviin ja harjoitustöihin. Opiskelijoiden osallistuminen hevostalouden käytännön tehtäviin agrologikoulutuksen aikana tarjoaa heille mahdollisuuden kehittää tarvittavaa osaamista ja valmistautua monipuolisiin työtehtäviin alalla. Tämä auttaa heitä kohtaamaan tulevat haasteet ja hyödyntämään mahdollisuudet hevostalouden ammattilaisina. (Launikivi 2011, 42.)

Hevosalan ammattilaisille tarjottava täydennyskoulutus voisi keskittyä tieteellisesti tutkittuihin teoriaopintoihin, kuten ruokintaan, eläinlääketieteeseen ja tallinrakentamiseen. Lisäksi tärkeitä olisivat liiketalouden ja yrittäjyyden taidot, kuten markkinointi, kirjanpito ja taloushallinto. Viestintä- ja vuorovaikutustaidot sekä uusimmat teknologiat olisivat myös hyödyllisiä täydennyskoulutuksen kohteita. (Launikivi 2011, 32–33.)

Hevostalouden toimijoilla on usein puutteita talous- ja johtamisosaamisessa. Vaikka he ovatkin vahvoja hevosten hoidossa, liiketoiminnan näkökohdat voivat aiheuttaa haasteita ja taloudellista tehottomuutta. Menestyminen hevosalalla vaatii monipuolista osaamista, mukaan lukien

taloushallinnon, johtamisen, markkinoinnin ja strategisen suunnittelun taitoja. Näillä elementeillä varmistetaan yrityksen kannattavuus, pitkäjänteinen menestys ja hevosten hyvinvoinnin tukeminen. (Pussinen 2020, 49.)

Agrologikoulutus antaa hyvän teoreettisen taustan liiketaloudelliselle osaamiselle ja yrittäjyydelle hevosalouden alalla. Agrologit, joilla on myös kokemusta hevosalasta, voivat toimia konsultteina hevosalalla tarjoten osaamistaan liiketoiminnan kehittämiseksi tai edistääkseen yhteistyötä muiden toimijoiden kanssa Suomessa sekä ulkomailla. Vaikka agrologikoulutus avaa monipuolisia mahdollisuuksia hevosalouden tehtäviin, erityisesti hevosalan työssä pidetään tärkeänä käytännön kokemusta ja alakohtaista koulutusta. Tämän vuoksi ammatillinen jatkokoulutus ja erikoiskoulutukset ovat olennainen osa urakehitystä hevosalouden ammattilaisille (Launikivi 2011, 32–33).

Agrologikoulutus tarjoaa vahvan perustan ja monipuolisia taitoja niille, jotka suuntautuvat työskentelemään hevosalan eri tehtävissä. Hevosalan jatkuva muutos korostaa agrologien ammatillisen kehittymisen ja jatkokoulutuksen tärkeyttä, erityisesti niille, jotka tavoittelevat työtehtäviä neuvonnan tai yrittäjyyden parissa tai haluavat edistää hevosalaa yhteistyössä muiden alojen kanssa. Osallistuminen vapaaehtoisesti alan kursseille ja seminaareihin voi tuoda uusia näkökulmia ja ideoita oman alan kehittämiseen. Työelämävalmiuksien jatkuva kehittäminen on keskeistä nykypäivän työmarkkinoilla menestymisen kannalta. Vaikka kaikkiin virkoihin ei vaadita korkeakoulututkintoa, agrologikoulutus mahdollistaa hakemisen tehtäviin, joissa edellytetään ylempää korkeakoulututkintoa, erityisesti yksityisen sektorin tehtävissä.

Työkokemuksen karttuessa agrologi (ylempi AMK) -tutkinto tarjoaa mahdollisuuden syventää hevosalouden osaamista monipuolisesti. Vaikka tutkinto ei ole erikoistunut pelkästään hevosalouteen, se kattaa laajasti maatalousalan eri osa-alueet, mukaan lukien talousosaamisen ja johtamistaidot. Opiskelijoille tarjoutuu mahdollisuus hankkia syvällisempää tietoa hevosalouden työtehtäviin ja laajentaa samalla ammatillista osaamistaan monipuolisesti. Tutkinto mahdollistaa pääsyn monipuolisiin asiantuntija- ja kehittämistehtäviin, ja opinnäytetyö tarjoaa tilaisuuden syventyä hevosalan käytäntöihin ja tuoda niihin lisäarvoa. Ylempi AMK -tutkinto avaa samat työmahdollisuudet julkisissa virkatehtävissä kuin yliopistossa suoritettu maisterintutkinto, mikä takaa tasavertaisen mahdollisuuden hakea virkoja. (Opintopolku, julkaisuaika tuntematon.)

2.5 Yliopistokoulutus

Suomessa ei ole hevosalalle erikoistunutta yliopistokoulutusta, mutta Helsingin yliopiston maatalous- ja eläinlääketieteiden koulutukset tarjoavat vankan pohjan hevosalan asiantuntijatehtäviin Suomessa, vaikka erityisiä hevosalan opintoja ei olekaan tarjolla. Maataloustieteen kandidohjelmat kestävät kolme vuotta (180 opintopistettä), maisteriohjelmat lisäävät opiskeluaikaa kahdella vuodella (120 opintopistettä). Eläinlääketieteellinen ohjelma kestää kuusi vuotta sisältäen kolme vuotta kandidaattivaihetta ja kolme vuotta lisensiaattivaihetta (360 opintopistettä). (Helsingin yliopisto 2023.)

Maataloustieteen opetussuunnitelmissa keskitytään laaja-alaisesti kasvintuotantoon, kotieläintieteisiin, agroteknologiaan, maaperätieteeseen ja maatalousekonomiaan. Opinnoissa käsitellään viljelytekniikkaa, tautien hallintaa, eläinten jalostusta, ympäristön hallintaa ja maatalouden kestävyttä.

Opiskelijoilla on mahdollisuus valita näiden lisäksi erikoistumismoduuli, suorittaa työharjoittelu sekä valita vapaavalintaisia kursseja. Opinnot painottavat käytännön ongelmien ratkaisemista monitieteisissä ryhmissä. Eläinlääketieteellisessä on opetussuunnitelma samansisältöinen kaikille opiskelijoille, ja tavoitteena on saavuttaa tietty yhtenäinen osaamisen taso valmistuville. Opinnot eläinlääketieteen linjalla eivät tarjoa suurta joustavuutta yksilölliseen opintojen räätälöintiin. (Helsingin yliopisto 2023.)

Mallia yliopistotason hevosalan koulutuksesta voitaisiin hakea Ruotsista, josta löytyy hippologia-nimellä kulkeva hevosalan koulutusohjelma. Hippologia on oppi hevosista, joka sisältää tietoa hevosten käytöstä ja koulutuksesta. Hippologit ovat ammattilaisia, jotka voivat toimia hevosten kouluttajina, tallin johtajina ja neuvonantajina. Ruotsin ainoa hippologiaohjelma tarjoaa sekä teoreettista että käytännön koulutusta ja keskittyy hevosiin. Ohjelma on kehitetty yhteistyössä hevosalan yritysten kanssa ja valmistaa opiskelijoita ammattilaisiksi hevosalalla, tarjoten syvällistä tietoa hevosten rakenteesta, hoidosta, liiketoiminnasta ja johtamisesta. (Sveriges lantbruksuniversitet julkaisuaika tuntematon.)

2.6 Koulutus tulevaisuudessa

Hevosalalla tarvitaan tulevaisuudessa monipuolisempaa ja yhä laaja-alaisempaa ammattiosaamista, joka sisältää asiakaslähtöisen palvelukehityksen, kestäväen kehityksen periaatteet ja digitaalisen osaamisen. Ammattilaiset tarvitsevat laajempaa ymmärrystä ja valmiuksia toimia erilaisissa rooleissa. Hevosalan toimijoiden on mahdollista edistää kestävää kehitystä ja yhteiskunnallisia tavoitteita kehittämällä kestäviä käytäntöjä, edistämällä eettisiä standardeja ja tukemalla maaseudun yhteisöllistä kehitystä. (Nyyssölä 2022, 129–130.)

Myös yhteiskunnan toimenpiteet vaikuttavat hevosalan koulutukseen tulevaisuudessa useiden tekijöiden kautta. Näihin tekijöihin kuuluvat jatkuva digitalisaatio ja teknologian kehitys, hevosten hyvinvoinnin ja eettisyyden painotus, liiketoimintaosaamisen ja johtamistaitojen merkitys sekä ympäristöystävällisyyden ja -kestävyyden korostaminen. Koulutuksen on pysyttävä ajan tasalla ja sopeuduttava alan muuttuviin tarpeisiin ja haasteisiin, jotta hevosala säilyttäisi kilpailukykynsä muiden alojen rinnalla. (Nyyssölä 2022, 109).

Työelämätaitojen ja -osaamisen muutoksen myötä painottuvat yleiset taidot, kuten kyky sopeutua muutokseen, ratkaista monimutkaisia ongelmia, hallita omaa työtä itsenäisesti ja jatkuvasti oppia uutta. Tulevaisuudessa hevosalan ammattilaisilta odotetaan myös laajempaa ammattiosaamista, johon sisältyvät asiakaslähtöisen palveluiden kehittäminen, kestäväen kehityksen periaatteiden ymmärtäminen ja digitaalisen osaamisen hallinta. Eri hevosalan ammattilailla on yhä enemmän yhteisiä osaamistarpeita, mikä edellyttää monialaista koulutusta. Tulevaisuudessa korostuu yksilön henkilökohtainen osaaminen, joka sijoittuu ammatti-identiteetin ulkopuolelle. (Nyyssölä 2022, 105–129.) Tämä kokonaisvaltainen näkemys on avainasemassa hevosalan kehittämisessä ja sen integroinnissa kestäväällä tavalla yhteiskuntaan.

Hevostalouden koulutuksen työelämävastaavuutta tulisi vahvistaa esimerkiksi vuoropuhelulla alan ammattilaisten kanssa, opetushenkilöstön täydennyskoulutuksella ja työelämäjaksoilla. Lisäksi tärkeää olisi tutkinnon perusteiden ja koulutusohjelmien päivittäminen nykypäivän tarpeita vastaavaksi. Työelämätaitoja voidaan opettaa käytännönläheisesti esimerkiksi työpaikkavierailujen avulla, ja työpaikkaohjauksen kehittäminen on keskeistä. Samassa yhteydessä on tärkeää ottaa huomioon palautteen kerääminen ja ennakoitityö, johon osallistuisivat erilaiset sidosryhmät, työnantajat, koulutuksen järjestäjät, opettajat ja alalla toimivat asiantuntijat. Toteutuksen vastuutahoina ovat koulutuksen järjestäjät, yritykset, työnantajat, työmarkkinajärjestöt, Opetushallituksen ja opetus- ja kulttuuriministeriön pitäisi aloittaa ja tukea näiden toimenpiteiden toteutumista. (Nyyssölä 2022, 111–115.)

Yleisemmällä tasolla työmarkkinoiden muutos korostaa tarvetta uudistaa koulutusta ja oppimista. Siirtymä tutkintoperusteisesta koulutuksesta kohti osaamisperusteisuutta on käynnissä mahdollistaen monipuoliset osaamisen hankkimisen muodot. Henkilökohtaiset opintosuunnitelmat ja oppimispolut nousevat keskiöön, tarjoten opiskelijoille joustavat mahdollisuudet oppimiseen. Uudet oppimisympäristöt haastavat perinteisen opetuksen, mutta oppimisympäristöjen tulee olla opiskelijälähtöisiä. Kontaktitunnit ja teoriaopetus vahvistavat perustaitoja, kun taas työssäoppiminen ja digitaaliset alustat täydentävät opiskelua. (Nyyssölä 2022, 111–115.)

Opettajilla tulee olemaan jatkossa merkittävä rooli yksilöiden oppimistarpeiden tunnistamisessa, joten opettajien osaamistaan tulisi vahvistaa työelämän kehityssuuntien seuraamisella. Osaamisperustaa tulee tarkastella laajemmin kuin nykyisen työtehtävän vaatimusten kautta, ja tarve siirtyä ammatti-identiteetistä kohti laajempaa osaamisidentiteettiä korostuu. Opiskelijälähtöinen ennakointi edellyttää monipuolista ennakointiaineistojen jatkojalostusta verkostanalyysillä, joita voivat tukea kehittyvät tekoälysovellukset. (Nyyssölä 2022, 111–115.)

3 HEVOSALAN OSAAMISTARPEET

Yleiset työelämävalmiudet ovat ominaisuuksia, taitoja ja asenteita, jotka tekevät yksilöstä tehokkaan ja menestyvän työntekijän tai ammattilaisen. Agrologikoulutus tarjoaa näitä taitoja, joista keskeisimpiä ovat viestintä- ja neuvottelutaidot, tiimityötaidot, johtamistaidot, ongelmanratkaisutaidot, itsenäisen työskentelyn taidot, kriittinen ajattelu, sopeutumiskyky, työetiikan tuntemus ja yleinen digiosaaminen (Ursin & Hyytinen 2010.)

Hevosalan ammattilaisilta odotetaan nykyisin laajaa asiantuntemusta monilla eri osa-alueilla. Tämä edellyttää monipuolista osaamista ja jatkuvaa kehittymistä perinteisissä taidoissa. Lisäksi on olennaista ymmärtää ja hyödyntää hiljaista tietoa, mikä korostaa yhteistyötä alan kollektiivien ammattilaisten kanssa sekä käytännön kokemusten arvostamista. Tällainen toimintamalli kannustaa ammattilaisten väliseen vuorovaikutukseen ja tiedon jakamiseen, mikä puolestaan edistää jatkuvaa kehitystä ja menestystä alalla. (Vesterinen 2001, 40.)

Menestys hevosalalla tulevaisuudessa edellyttää jatkuvaa oppimista ja erilaisten tietojen tehokasta yhdistämistä. Ammattilaiset, jotka kykenevät yhdistämään perinteisen osaamisen, innovaatiot ja hiljaisen tiedon, pystyvät vastaamaan alan tuleviin ja monipuolisiin haasteisiin menestyksekkäästi. Viestintätaidot ja kyky kommunikoida selkeästi eri sidosryhmien kanssa ovat olennaisia osatekijöitä tässä kehityksessä. (Ursin & Hyytiäinen 2010, 68.)

Tiimityö on keskeistä hevosalan monimuotoisessa ympäristössä, missä eri ammattilaiset yhdistävät voimansa. Se mahdollistaa parempia tuloksia monimutkaisissa tehtävissä kuten koulutuksessa, hoidossa ja kilpailutoiminnassa. Joustavuus, konfliktien hallinta ja kyky motivoida tiimiä kohti yhteisiä tavoitteita ovat menestyksekkään tiimityön kulmakiviä. Positiivinen työilmapiiri, avoin kommunikaatio ja vastuunjako ovat lisävaimia onnistuneeseen tiimityöhön hevosalalla. (Park, Kim & Gully 2017, 1–27.)

Agrologikoulutus ei ainoastaan tarjoa teknistä osaamista, vaan se myös kehittää kriittistä ajattelua ja pystyvyyttä perustella päätöksiä. Tämä taito mahdollistaa tärkeiden päätösten tekemisen ja niiden selkeän selittämisen (Kleemola 2023). Lisäksi koulutus korostaa itseohjautuvuuden merkitystä, mikä tarkoittaa kykyä hallita ja ohjata omaa työtä itsenäisesti (Salmimies 2008, 21). Tämä on erityisen tärkeää hevosalan ammattilaisissa, joissa päivittäinen työ saattaa olla vaihtelevaa ja vaativaa. Lisäksi koulutus painottaa sopeutumiskykyä uusiin tilanteisiin ja haasteisiin, koska hevosalan työssä odottamattomia tilanteita voi ilmetä säännöllisesti, ja kyky mukautua niihin on välttämätöntä. Kaikki nämä taidot ovat keskeisiä menestykselliselle hevosalan ammattilaiselle.

Hevosalan eettisyys ja vastuullisuus ovat keskeisiä tekijöitä laadukkaassa toiminnassa, joka edistää hevosten hyvinvointia ja ammattitaitoista toimintaa sekä tuo mukanaan yhteiskunnallista hyväksyntää. Työetiikan rooli korostuu neuvontatyössä ja asiakasneuvonnassa, missä vahva eettinen perusta varmistaa rehellisyyden, oikeudenmukaisuuden ja hevosten hyvinvoinnin. Ammattilaisten jatkuva oppiminen on olennaista alan kehityksen seuraamiseksi ja asiakkaiden parhaiden neuvojen tarjoamiseksi. Työetiikkaan kuuluu myös asiakkaiden kunnioitus ja

kuuntelu, mikä vahvistaa luottamuksellisia suhteita ja tehostaa neuvontatyön vaikuttavuutta. Yleisesti ottaen hevosalan asiantuntemus kasvaa ennen kaikkea käytännön työkokemuksen myötä. (Saastamoinen 2014.)

3.1 Perinteiset osaamistarpeet

Hevosalan perinteiset osaamistarpeet ovat liittyneet vahvasti hevosen käsittelyyn, hoitoon, terveydenhuoltoon ja työkäyttöön. Hevosen käsittelytaidot ovat olennainen osa hevosalan ammattilaisen osaamista ja näitä taitoja tarvitaan päivittäisessä tallityössä sekä hevosten koulutuksessa ja valmennuksessa. Hevosten hoitotaidot liittyvät hevosten päivittäiseen hyvinvointiin. Se vaatii kykyä havaita pieniäkin muutoksia hevosen terveydentilassa sekä osaamista ruokinnassa ja tarpeen mukaan lääkinnässä. Hevosen terveyden ylläpitoon kuuluu myös tallin puhtaanapito ja asianmukainen varustehuolto. (Teppinen 2007, 36.)

Hevosen työkäyttö on ollut aiemmin päivittäistä, ja osaaminen on perustunut hevosen kouluttamiseen ja käytön mahdollistamiseen. Nykyisin työkäyttö on vähentynyt, mutta harrastuksissa, hevosavusteisissa terapioissa ja kulttuurisissa yhteyksissä hevoset jatkavat monipuolisen työkumppanin roolia. Osaamista on ollut myös ymmärrys hevosrotujen eroista ja niiden soveltuvuudesta eri tarkoituksiin. Tätä tietoa on hyödynnetty hevosten jalostuksessa ja valinnassa sekä koulutuksessa. (Työllistävä Hevonen -hanke 2010.)

Hevosten kanssa työskentelyyn perustuvat käytännön kokemukset ja niiden tarpeiden ymmärtäminen muodostavat perinteisen osaamisen perustan hevosalalla. Tätä hiljaista tietoa on siirretty sukupolvelta toiselle ja se on ollut keskeisessä asemassa hevosalan ammattilaisten koulutuksessa ja työssä. Vaikka virallinen koulutus on tullut osaksi alaa, hiljainen tieto säilyy edelleen arvokkaana voimavarana, joka täydentää ja syventää ammattilaisten osaamista. Tämä käytännön viisaus ja kokemus muodostavatkin vankan perustan nykypäivän hevosalan ammattitaidolle, täydentäen virallisen koulutuksen tarjoamaa tietoa ja taitoja. (Hätönen 2011, 50–51.)

3.2 Tulevaisuuden osaamistarpeet

Osaamisen ennakkoinnin tulokset osoittavat, että perinteiset osaamistarpeet kohtaavat muutoksen. Vaikka ongelmanratkaisu- ja luovuustaidot säilyvät merkityksellisinä, digitaalinen osaaminen nousee niiden rinnalle. Perinteinen rajanveto yleissivistävän ja ammatillisen osaamisen välillä hämärtyy teknologisen kehityksen ja yhteiskunnallisten muutosten myötä, tuoden uusia tiedonaloja myös yleissivistävään koulutukseen. Työelämässä korostuvat samanaikaisesti taidot, jotka tukevat sosiaalista vuorovaikutusta. (Nyyssölä 2022, 129–130.)

Tulevaisuudessa osaaminen muuttuu organisaatioiden aktiiviseksi kyvykkyydeksi, mikä merkitsee, että se ei enää ole yksittäisen yksilön ominaisuus, vaan se liittyy ryhmien, tiimien tai yhteisöjen kyvykkyyksiin. Työ ja oppiminen ovat tiiviisti yhteydessä toisiinsa, mikä vaikuttaa myös osaamisen hankintaan ja sen luonteeseen. Tiimityö ja yhteisölliset rakenteet ovat keskeisiä sekä työelämässä että oppimisessa. Tämä muuttaa oppimisen yhä enemmän yhteisölliseksi prosessiksi, jossa verkostot ja yhteistyö ovat keskeisessä asemassa. (Nyyssölä 2022, 129–130.)

Hevosalalla tarvitaan yhä enemmän yleisiä työelämätaitoja, kuten kommunikaatiota, tiimityötä, ongelmanratkaisua ja sopeutumiskykyä. Nämä taidot ovat entistä tärkeämpiä muuttuvassa toimintaympäristössä, joita muokkaa muun muassa ilmastonmuutos, biotalouden kasvu ja työprosessien digitalisoituminen. Tämä korostaa ammattilaisten tarvetta sopeutua muuttuviin olosuhteisiin ja omaksua uusia taitoja ja teknologioita. Yleiset työelämätaidot ovat avainasemassa auttaessaan ammattilaisia kohtaamaan alan haasteita ja viestimään tehokkaasti asiakkaiden kanssa. (Nyyssölä 2022, 154–159.)

Työntekijöiltä vaaditaan entistä suurempaa kykyä sopeutua ja oppia uutta, erityisesti keskittyen digitaalisten ratkaisujen eettisyyteen, kestävän kehityksen periaatteisiin ja asiakaslähtöisten ratkaisujen kehittämiseen. Vaikka automatisointi lisääntyy, perinteisen inhimillisen vuorovaikutuksen merkitys säilyy tärkeänä. Digitaalisten taitojen kehittäminen on avainasemassa, ja jatkuvaan oppimiseen tulisi tarjota mahdollisuuksia kaikille. (Nyyssölä 2022, 154–159.)

Ilmastonmuutos heijastuu myös hevosalouteen. Erilaiset sääilmiöt, kuten rankkasateet ja pitkät kuivuuskaudet, vaikuttavat suoraan laiduntamiseen, heinäsatoon ja yleisesti hevosten hyvinvointiin. Lisäksi lämpötilan vaihtelut, jotka ovat osa ilmastonmuutosta, voivat vaikuttaa hevosten terveyteen ja suorituskykyyn, mahdollisesti edellyttäen uusien hoitokäytäntöjen käyttöönottoa ja tilojen suunnittelun tarkistamista. Ilmastonmuutoksella tulee olemaan seurauksia myös rehuntuotantoon, ja sopeutuminen uusiin olosuhteisiin saattaa olla tarpeen hevosten ruokinnan osalta. Tämä voi tarkoittaa muutoksia rehun koostumukseen ja alkuperään vastaamiseksi muuttuviin sääolosuhteisiin. Ilmastonmuutokseen sopeutuminen on keskeinen osa hevosalouden kestävyttä ja vaatii jatkuvaa huomiota sekä toimenpiteitä alan toimijoilta. (Peltonen-Sainio & Sorvali 2018, 20–25.)

Biotalous kasvu vaikuttaa hevosalouteen myönteisesti monin tavoin. Rehuntuotanto ja biomateriaalien kehitys ovat keskeisiä osa-alueita, joilla biotalouden kasvu voi tuoda uusia mahdollisuuksia hevosalalle. Esimerkiksi kehittämällä kestävämpiä rehuntuotantomenetelmiä ja innovatiivisia biomateriaaleja hevosvarusteisiin voidaan parantaa alan ekologista kestävyttä. Uudet liiketoimintamahdollisuudet, kuten bioenergian tuotanto hevosenlannasta, avaavat hevosalan yrityksille mahdollisuuden monipuolistaa toimintaansa ja osallistua aktiivisemmin kestävän kehityksen edistämiseen. Biotalous voi näin ollen toimia alkuunpanijana kestävien ja innovatiivisten käytäntöjen kehittämiseksi hevosaloudessa. Tämä edellyttää alan toimijoilta valmiutta uusien ratkaisujen omaksumiseen ja osallistua biotalouden kasvun tuomiin mahdollisuuksiin. (Mäki-Tuuri & Pussinen 2018, 128–129.)

Hevosalouden tulevaisuutta muokkaa työprosessien digitalisoituminen. Terveysteknologia tarjoaa mahdollisuuksia parantaa hevosten terveydenhuoltoa älykkäillä antureilla ja seurantalaitteilla, edistään tehokkaampia hoitotoimenpiteitä ja yleistä hevosten hyvinvointia. Koulutusteknologia avaa uusia ulottuvuuksia ammattilaisten ja harrastajien koulutukseen, tarjoten innovatiivisia oppimismahdollisuuksia etäopetuksen ja simulaatioiden avulla. Liiketoiminnan hallinnassa digitalisaatio tehostaa toimintaa, parantaen varauksia, laskutusta ja asiakaspalvelua, mikä nostaa palveluiden tehokkuutta ja laatua. Näiden muutosten myötä hevosala pystyy paremmin vastaamaan tulevaisuuden haasteisiin ja hyödyntää tarjolla olevia mahdollisuuksia. (Flygare 2019.)

3.2.1 Digi- ja teknologiaosaaminen

Digi- ja teknologiaosaamisella tulee olemaan merkittävä vaikutus hevosalalla. Terveysteknologian avulla hevosten terveydenhuoltoa voidaan tehostaa älykkäiden antureiden ja seurantalaitteiden avulla. Esimerkiksi nykyinen tunnistuksessa käytetty lämpömikrosiru ei ainoastaan tunnista hevosta, vaan sen kautta voidaan mitata myös hevosen ruumiinlämpö, mikä säästää aikaa verrattuna perinteiseen kuumeen mittaukseen. Hevosala voi saada monipuolista hyötyä innovatiivisista digitaalisista ratkaisuista, joten alalla toimivien ammattilaisten on hyvä pysyä ajan tasalla teknologian kehityksestä ja ottaa käyttöön uusia digitaalisia työkaluja ja menetelmiä parantaakseen laatua ja palveluitaan. (Työteho-seura 2023.)

Hevosalan koulutuksessa on mahdollisuus ottaa käyttöön monipuolisia koulutusteknologian muotoja, kuten digitaalisia oppimisolustoja, opetusvideoita sekä virtuaalisia simulaatioita, esimerkiksi ratsastus- ja ajosimulaattoreita, ja tarjota samalla etäopetusmahdollisuuksia. Näillä vaihtoehtoisilla opetusmenetelmillä ammattilaiset ja harrastajat voivat kehittää taitojaan ja oppia uutta tehokkaasti, riippumatta ajasta ja paikasta. Tällaiset teknologian tarjoamat mahdollisuudet eivät vain täydennä perinteistä oppimista, vaan myös avaavat uusia ulottuvuuksia hevosalan koulutuksessa. (Salakari 2004.)

Liiketoiminnan hallinnassa on viime aikoina nähty vahva suuntaus kohti verkossa tapahtuvia toimintoja, ja tämä muutos on mahdollistunut digitaalisten työkalujen avulla. Tällainen siirtymä kohti digitaalisia ratkaisuja kattaa varaukset, laskutuksen, asiakaspalvelun ja muut liiketoimintaan liittyvät prosessit. Tämä digitalisointi tarjoaa tallien ja hevospalveluyritysten toiminnalle mahdollisuuden tehostaa ja ennustaa toimintaa entisestään, samalla kun se säästää aikaa hallinnollisilta tehtäviltä. (Launikari & Harjo 2021.)

Tietojen analysointi mahdollistaa kerätyn tiedon hyödyntämisen hevosalan toimintojen tehostamiseksi. (Allen, 2017, 29). Ravivalmennuksessa syke- ja maitohappomittausten avulla kerättävää dataa voidaan analysoida ja tätä kautta tukea sekä seurata hevosten suorituskykyä että terveyttä. Älykkäät laitteet ja Internet of Things (IoT) voivat integroitua tallien infrastruktuuriin, ja älykkäät tallinvalvontajärjestelmät tarjoavat reaaliaikaista tietoa hevosten hyvinvoinnista ja turvallisuudesta (Työteho-seura 2023).

Sosiaalisen median ja verkkokaupan käytön lisääntyminen avaa uusia mahdollisuuksia hevosalan markkinoinnissa ja myynnissä. Digitaaliset markkinointikampanjat voivat tehokkaasti tavoittaa laajemman yleisön, kun taas verkkokauppa tarjoaa uusia myyntikanavia. Tämä digitaalinen lähestymistapa mahdollistaa monipuolisemman asiakaskunnan tavoittamisen, mikä on merkittävä etu sekä markkinoinnin että myynnin näkökulmasta hevosalan toimijoille. (Saali 2022.)

3.2.2 Neuvottelu- ja viestintätaidot

Hevosalalla menestyminen tulevaisuudessa vaatii monipuolista osaamista, erityisesti hyvä viestintä- ja neuvottelutaitoja. Empatia ja tunneäly ovat keskeisiä asioita sekä hevosten että ihmisten tarpeiden ymmärtämisessä ja se mahdollistaa tehokkaan reagoinnin muuttuviin tilanteisiin. Asiakaskohtauksissa selkeä viestintä on tekijä, joka luo perustan luottamukselle ja ymmärrykselle. Selkeä kommunikointi auttaa varmistamaan, että asiakkaat ymmärtävät tarjottavat palvelut, hoitosuunnitelmat ja muut olennaiset tiedot hevosten hyvinvoinnin ja hoidon kannalta. Lisäksi selkeä viestintä auttaa vähentämään mahdollisia väärinkäsityksiä ja ristiriitoja, mikä edistää asiakastytyväisyyttä ja luo pohjaa pitkäaikaisille asiakassuhteille. (Rantanen 2011, 27–32.)

Hevosalalla verkostoitumisella on keskeinen osa ammattilaisten menestykselle ja kehitymiselle alalla. Tulevaisuudessa sen merkitys tulee korostumaan. Verkostoituminen kattaa laajan joukon toimijoita, kuten tallit, kilparadat, valmentajat, eläinlääkärit, varustetoimittajat ja tapahtumajärjestäjät. Eri tahojen välinen vuorovaikutus mahdollistaa tiedon jakamisen, uuden tiedon omaksumisen ja yhteistyömahdollisuuksien syntyminen. Verkostoituminen tarjoaa ammattilaisille mahdollisuuden rakentaa luottamuksellisia suhteita alalla toimiviin ja avaa ovia yhteisiin hankkeisiin ja innovaatioihin. Alan kilpailut, seminaarit ja erilaiset tapahtumat ovat arvokkaita tilaisuuksia verkostoitumiselle ja ajatus-ten vaihdolle, edistäen samalla alan kehitystä ja yhteisöllisyyttä. (Airila & Bergbom 2017, 6–19.)

Hevosalalla toimiminen vaatii kykyä hallita monenlaisia tilanteita ja taitoa neuvotella tehokkaasti eri osapuolten kanssa. Nämä taidot ovat keskeisiä positiivisten suhteiden ylläpitämisessä ja menestyksellisessä toiminnassa alalla. Haastavia tilanteita voi syntyä monista eri lähteistä, kuten omistajien ja valmentajien välisissä suhteissa, tallin sisäisissä asioissa tai liiketoimintakumppaneiden kanssa. Ammattilaisilta odotetaan kykyä tunnistaa ja ratkaista nämä tilanteet rakentavasti, löytäen molempia osapuolia tyydyttäviä ratkaisuja. Hyvät neuvottelutaidot ovatkin avainasemassa sekä riitatilanteiden ratkaisussa että yhteistyön edistämässä eri toimijoiden välillä. Lisäksi ne voivat olla ratkaisevia esimerkiksi sopimusneuvotteluissa yhteistyökumppaneiden kanssa tai sponsorisopimusten solmimisessa, jotka ovat merkittäviä osia hevosalan liiketoimintaa. (Sorvisto 2022, 14–15.)

Suomalaiset hevosalan ammattilaiset ovat arvostettuja kansainvälisesti ja heitä halutaan töihin hevosalan tehtäviin. Tästä on hyvänä esimerkkinä vuoden 2023 hevosenhoitajaksi valittu Emma Uusi-Simola, joka työskentelee sveitsiläisen esteratsastaja Steve Guerdat'n hevosenhoitajana (Hevosurheilu 2023). Suomesta voi päästä myös kansainvälisiin työtehtäviin ja se edellyttää monikulttuurista osaamista sekä kielitaitoa. Maailmanlaajuisessa toimintaympäristössä liikkuminen vaatii ymmärrystä erilaisten hevosalan käytäntöjen ja sääntöjen eroista eri maissa. Kansainvälisyys hevosalalla avaa mahdollisuuksia laajentaa kontakteja, jakaa tietoa eri tahoilla ja osallistua kansainvälisiin projekteihin, mikä vahvistaa ammatillista kehitystä.

3.2.3 Johtamistaidot

Tulevaisuuden johtamisessa korostetaan entistä voimakkaammin vuorovaikutusta, sosiaalisia taitoja ja tunnetaitoja. Johtajilta odotetaan kykyä huomioida työntekijät yksilöinä ja tiimien jäseninä, joissa vaikuttavat erilaiset voimat. Heidän odotetaan myös inspiroivan ja ohjaavan tiimejä monimuotoisessa hevosalan ympäristössä, kohti yhteisiä tavoitteita. Nämä taidot nousevat keskiöön menestyvien ammattilaisten joukossa myös hevosalalla. Organisointi- ja suunnittelutaidot ovat olennaisia talinpidossa, kilpailutoiminnassa, hevosten hoidossa ja koulutuksen hallinnassa. (Fredriksson & Saarivirta, 2015, 7–20.)

Hevosalalla toimittaessa päätöksenteko erilaisissa tilanteissa vaatii nopeaa reagoitukykyä ja tehokasta toimintaa, erityisesti silloin kun hevosten terveys tai turvallisuus ovat vaarassa. Ennakoiva ajattelu ja strateginen suunnittelu ovat keskeisiä tekijöitä, kun on kyse alalla tapahtuvien muutosten ja haasteiden ennakoimisesta ja niihin vastaamisesta. On tärkeää varmistaa, että päätökset tehdään oikeaan aikaan ja että ne ovat linjassa pitkän aikavälin tavoitteiden kanssa, jotta voidaan varmistaa hevosten hyvinvointi ja toimialan kestävä kehitys. (Hakkarainen 2022, 20.) Tämä on monesti haastavaa hevosalan monimuotoisessa ja vaativassa ympäristössä.

Vuorovaikutustaidot ovat keskeisiä johtamistyössä, erityisesti kommunikoinnissa eri sidosryhmien kanssa. Empaattisuus ja kyky ymmärtää erilaisten ihmisten tarpeita edistää positiivista työilmapiiriä ja vahvistaa suhteita. Eettinen päätöksenteko, avoimuus uusille ideoille ja teknologian hyödyntäminen ovat taitoja alalla menestymisessä ja kehittämisessä. Hevosalan tulevaisuuden johtajilta odotetaan monipuolisia taitoja, jotka kattavat organisaation hallinnasta vuorovaikutustaitoihin ja strategiiseen ajatteluun. (Kristola 2023, 24–59.)

3.2.4 Ongelmanratkaisutaidot

Ammattilaisten ongelmanratkaisutaidot, erityisesti ohjaus-, neuvonta- ja opetustehtävissä ovat moninaiset. Ammattilaisilta odotetaan kykyä tunnistaa ja ratkaista erilaisia kysymyksiä ja haasteita hevosten hoidossa, koulutuksessa ja kilpailutoiminnassa. Tavalliset arkipäivän haasteetkin hevosalan työtehtävissä edellyttävät ammattilaisilta kykyä tarjota ratkaisuja asiakastilanteissa, jotka ottavat huomioon hevosten hyvinvoinnin, terveyden ja kysyjän erilaiset näkemykset asiasta. (Pimiäinen 2015.)

Ohjaus-, neuvonta- ja opetustyössä korostuu kyky analysoida asiakkaiden tarpeita ja tarjota käyttökelpoisia ratkaisuja. Opetustilanteissa ammattilaisten on selitettävä käsitteitä selkeästi ja innostettava oppilaita kehittymään hevosalan ammattilaisiksi. Ongelmanratkaisutaitoja tarvitaan myös tilanteissa, joissa hevosalan opettajat kohtaavat oppimisvaikeuksia tai haasteita opetusympäristössä. (Kankainen 2022.)

Hevosalan neuvonnassa ja opetustyössä menestyminen edellyttää kykyä sopeutua muuttuviin tilanteisiin ja ymmärtää asiakkaiden tai oppilaiden yksilölliset tarpeet. Menestyvät ammattilaiset ovat luo-

via ja innovatiivisia kehittäessään uusia opetusmenetelmiä tai keskustellessaan asiakkaiden tai oppilaiden kanssa erilaisissa tilanteissa. Luovuus ja innovatiivisuus näkyvät ammattilaisten kehittämässä opetusmenetelmissä, jotka vastaavat muuttuviin haasteisiin, sisältäen uusien tekniikoiden tai käytäntöjen yhteensovittamista opetukseen tehokkuuden ja motivoitumisen tueksi. Menestyksekkäät ammattilaiset korostavat kykyä sopeutua ja tarjota yksilöllisiä ratkaisuja vastapuolelle.

3.2.5 Itsenäisen työskentelyn taidot

Asiantuntijatehtävissä työtehtävät ovat monitahoisia ja hajanaisia, ja näiden odotetaan jatkavan hajuutumistaan tulevaisuudessakin. Toimiminen ajoittain kaoottiselta tuntuvassa työympäristössä edellyttää vahvaa kykyä ohjata omaa toimintaa sekä itsensä johtamista. Tulevaisuuden työelämätaitoja, jotka liittyvät tähän kokonaisuuteen, tulisi tarkastella kokonaisvaltaisesti, ottaen huomioon paitsi yksittäisten työntekijöiden myös koko työyhteisön näkökulma. (Kankainen 2022.)

Hevosalalla korostetaan itsenäisen työskentelyn taitoja ja ammattilaisilta odotetaan kykyä tehdä itsenäisiä päätöksiä ja kantaa vastuuta monilla eri osa-alueilla. Täytyy pystyä perustelemaan päätöksensä, pystyä ajanhallintaan sekä soveltaa tietoa erilaisissa asiakastilanteissa. Itsenäisen johtamisen taidot ovat tärkeitä myös neuvontatyössä ja yrittäjänä toimittaessa. Työntekijöiden on myös hyvä ymmärtää tämä kokonaisuus toimiessaan työyhteisön jäsenenä. (Kankainen 2022.)

Nämä ammattilaiset eivät pelkästään hallitse päätöksenteon monimutkaisuuksia vaan myös keskittyvät täysin asiakaslähtöiseen toimintaan. Tämä lähestymistapa parantaa kokonaisvaltaisesti asiakaskokemusta, koska he ymmärtävät asiakkaiden tarpeet ja pyrkivät vastaamaan niihin parhaalla mahdollisella tavalla. Tämä puolestaan edistää pitkäaikaisten ammatillisten suhteiden muodostumista, kun asiakkaat kokevat saavansa henkilökohtaista ja ammattitaitoista palvelua, joka vastaa heidän tarpeitaan ja odotuksiaan. (Kankainen 2022.)

3.2.6 Kriittinen ajattelu

Kriittisen ajattelun taidot nousevat esille erityisesti neuvontatyössä. Ammattilaisilta odotetaan kykyä suorittaa kriittistä analyysiä hevosten hoidossa, koulutuksessa, terveydenhuollossa sekä yrityksen kehittämisessä. Kriittisen ajattelun taitoja tarvitaan neuvontatilanteissa, joissa on arvioitava erilaisia ratkaisuvaihtoehtoja ja tehtävä perusteltuja päätöksiä ottaen huomioon hevosten hyvinvointi, omistajien tarpeet sekä taloudelliset näkökulmat. (Hyytinen 2015.)

Tutkittuun tietoon suhtautuminen edellyttää ammattilaisilta kykyä arvioida ja analysoida ajantasaista tutkimustietoa, soveltaa sitä hevosalan käytäntöihin ja päivittää omat toimintamallinsa vastaamaan uusimpia havaintoja ja suuntauksia. Tämä vaatii aktiivista tiedonhakua, kriittistä arviointia tutkimusmenetelmistä ja -tuloksista sekä valmiutta sopeutua muuttuvaan tietopohjaan. (Kleemola 2023.)

Jatkuva kriittinen ajattelu mahdollistaa myös osallistumisen alan keskusteluihin, innovatiivisten ratkaisujen löytämisen haasteisiin sekä omien käytäntöjen jatkuvan parantamisen. Tämä kokonaisval-

tainen suhtautuminen tutkittuun tietoon tukee hevosalan ammattilaisten ammatillista kasvua ja kehitystä. Menestyviltä hevosalan ammattilaisilta odotetaan omistautumista jatkuvaan kriittisen ajattelun oppimiseen. Tämä tarkoittaa kykyä pysyä ajan tasalla alan kehityksestä ja sisällyttää uusimmat tutkimustulokset omaan osaamiseen. (Kankainen 2022.)

3.2.7 Sopeutumiskyky

Hevosalan odotetaan pystyvän sopeutumaan muuttuviin olosuhteisiin, omaksua uusia teknologioita ja seurata alan kehitystä. Hevosalan neuvontatyössä sopeutumiskyky ilmenee kykyä vastata joustavasti erilaisiin asiakastarpeisiin ja odotuksiin. Ammattilaisten on pystyttävä tarjoamaan yksilöityjä ratkaisuja vaihteleviin asiakastilanteisiin. (TTS 2022.)

Hevosalalla toimivilta ammattilaisilta edellytetään jatkuvaa oppimista ja valmiutta omaksua uusia menetelmiä ja käytäntöjä, joita he voivat soveltaa tehokkaasti käytännössä. Tämä vaatii ammattilaisilta sitoutumista ja avoimuutta uusille ideoille ja innovaatioille, sekä kykyä tunnistaa ja hyväksyä muuttuvat olosuhteet alalla. Muutos edellyttää valmiutta kohdata muuttuvat olosuhteet ja halua tarttua haasteisiin luovasti ja ennakkoluulottomasti, sillä sopeutumiskyky edistää koko hevosalan kehitystä ja kestäväää tulevaisuutta. (Nurmi, 2016.)

Ammattilaisten sopeutumiskyky mahdollistaa nopean reagoinnin muuttuviin tilanteisiin toimintaympäristöissä. Näitä tilanteita voivat olla esimerkiksi tautiriskit tai uudet lainsäädännölliset vaatimukset. Ammattilaisten kyky sopeutua ja omaksua uusia toimintatapoja ovat ratkaisevan tärkeitä asioita ylläpidettäessä laadukasta ja turvallista hevosalan toimintaa. Ammattilaisten valmius muutoksiin varmistaa, että hevoset saavat tarvitsemansa hoidon ja että toiminta täyttää ajankohtaiset vaatimukset, mikä edistää alan kestäväää kehitystä ja menestystä, sekä tuo yhteiskunnallista hyväksyntää.

4 HEVOSALAN KOULUTUS SAVONIASSA

Savonia-ammattikorkeakoulussa on tarjottu agrologi (AMK) -koulutusta vuodesta 1997 lähtien (Jääskeläinen, 2012). Hevostalouden suuntautumisvaihtoehtoa tarjottiin omana hakukohteena vuoteen 2012 saakka. Vuodesta 2013 alkaen opetus- ja kulttuuriministeriö ohjeisti hakukohteen yhdistämistä ja sen jälkeen on ollut haettavana vain yksi hakukohde, agrologi (AMK), jonka laajuus on 240 opintopistettä.

Vuoteen 2012 saakka ollut suuntautuminen oli suunniteltu vastaamaan hevosalan tarpeisiin tarjoamalla opiskelijoille valikoiman taitoja ja osaamista erilaisiin hevosalan työtehtäviin. Opiskelijat saivat syvempää tietoa hevosalan liiketoiminnasta, terveydestä ja hyvinvoinnista sekä koulutuksesta ja valmennuksesta. Tämä nykyistä monipuolisempi koulutus antoi opiskelijoille vahvan pohjan menestyä hevosalan ammatillisissa tehtävissä ja vastasi alan jatkuvasti muuttuviin haasteisiin.

Vuoden 2012 jälkeen agrologikoulutuksen uudistusten myötä opetussuunnitelmiin on sisällytetty vaihtelevia määriä suoraan hevosalalle suunnattuja opintojaksoja. Vuonna 2013 aloittaneilla opiskelijoilla oli mahdollisuus suorittaa hevostalouden opintoja koulutusohjelman mukaan 60–85 opintopisteen verran. Vuosien 2014–2017 aikana aloittaneet agrologiopiskelijat puolestaan saivat syventyä hevosalan opintoihin tutkintoonsa sisältyvänä osana 100–105 opintopisteen laajuisesti.

Vuodesta 2018 lähtien opiskelijoilla on ollut mahdollisuus suorittaa suoraan hevosalalle suunnattuja opintojaksoja yhteensä 80 opintopisteen edestä. Näihin opintopisteisiin kuuluvat osittain harjoittelujaksot, kuten 10 opintopistettä maatalousharjoittelusta (kotieläintuotannon kattava osa), 20 opintopistettä työelämäharjoittelusta ja 15 opintopistettä opinnäytetyöstä. Tällöin osa valinnaisista opinnoista sijoittuvat vapaasti valittaviin opintoihin, jonka takia 240 opintopisteen määrä ylittyy.

Muillakin opintojaksoilla on mahdollista suorittaa harjoitustehtäviä, jotka ovat olennaisia hevosalan näkökulmasta, kuten taloussuunnitelman laatimista hevostilalle. Harjoitustehtävien avulla opiskelijat saavat käytännön kokemusta ja ymmärrystä hevosalalla esiintyvistä liiketoimintaan ja talouteen liittyvistä kysymyksistä, mikä valmistaa heitä paremmin kohtaamaan alan työtehtäviä ja haasteita tulevaisuudessa. Tämä edellyttää opiskelijalta aktiivisuutta ja omaaloitteisuutta, ja he saattavat kaivata lisää ohjausta ja ideoita opettajilta tehtävien kattavampaan arviointiin hevosalalla. Erityisesti opintojen alkuvaiheessa ohjauksen ja tuen tarjoaminen on avainasemassa opiskelijoiden menestyksen kannalta.

Taulukko 1 esittää opintojen jakautumisen eri vuosikursseilla aloittaneiden opiskelijoiden kesken, ottaen huomioon opetussuunnitelman määrittämän rakenteen ja vaatimukset. Tämä taulukko tarjoaa kattavan katsauksen siihen, miten opintojen laajuus ja sisältö vaihtelevat eri vuosikursseilla, riippuen opetussuunnitelman edellyttämistä opintojaksoista ja niiden suorittamisesta. Taulukon on laskettu oletuksena, että hevostalouteen liittyviä opintoja sisällytetään tutkintoon maksimäärä, jolloin vapaasti valittavia opintoja voidaan ottaa muista korkeakouluista.

TAULUKKO 1. Savonia-ammattikorkeakoulun agrologikoulutuksen hevosopintojen maksimimäärät vuosina 2013–2020 (mukailten Savonia-ammattikorkeakoulu, 2022).

Hevosopintojen maksimimäärät eri vuosikursseilla							
Opetusmuoto/ aloitusvuosi	Perus- opinnot	Ammatti- opinnot	Valin- naiset opinnot	Vapaasti valitta- vat opinnot	Opinnäyte työ	Harjoit- telu*	Yhteensä op
Monimuoto 2013				15	15	30	60
Päiväryhmä 2013		25		15	15	30	85
Monimuoto 2013		25		15	15	30	85
Monimuoto 2014	5	15	20	15	15	30	100
Päiväryhmä 2014	5	15	20	15	15	30	100
Päiväryhmä 2015	15	10	20	15	15	30	105
Päiväryhmä 2016	15	10	20	15	15	30	105
Monimuoto 2016	15	10	20	15	15	30	105
Päiväryhmä 2017	15	10	20	15	15	30	105
Päiväryhmä 2018			20	15	15	30	80
Monimuoto 2018			20	15	15	30	80
Päiväryhmä 2019			20	15	15	30	80
Päiväryhmä 2019			20	15	15	30	80
Monimuoto 2020			20	15	15	30	80

*) harjoitteluun laskettu maatalousharjoittelusta 10 op (kotieläintuotannon osuus) sekä työelämäharjoittelu 20 op

4.1 Hakijoiden ja valmistuneiden määrät Savonian agrologikoulutuksessa

Savonia-ammattikorkeakoulussa aloitti agrologi (AMK) -opinnot vuosien 2009–2023 välillä yhteensä 1 002 opiskelijaa. Opintojen sisäänottojen määrä vaihteli aikajakson aikana vuosittain reilusta 30:stä yli 80:een. Vaihteluun vaikutti eri vuosien aloitusryhmien muoto. Opintoja aloitettiin joko päivä- tai monimuotoryhminä, tai sekä päivä- että monimuotoryhminä. (Opetushallituksen tilastopalvelu Vipunen, 2024).

Agrologi (AMK) tutkinnon suorittaneiden määrä Savonia-ammattikorkeakoulussa on ollut pienempi kuin aloittaneiden opiskelijoiden määrä. Vuosien 2009–2023 välillä suoritettiin 522 agrologi (AMK) -tutkintoa (Opetushallituksen tilastopalvelu Vipunen, 2024). Opintojen keskeyttämiseen vaikuttavia tekijöitä on useita, kuten työelämään siirtyminen ennen valmistumista, haasteet oppimisessa tai opiskelijan kokemus opintojen joustamattomuudesta opintojen suorittamisessa.

Valmistumiseen voivat vaikuttaa myös opiskelijoiden sosioekonominen tausta, terveys, asuolosuhteet ja mahdolliset perheveloitteet. Opiskelijoiden henkilökohtaiset kiinnostuksen kohteet ja motivaatio opiskella vaikuttavat siihen, kuinka nopeasti ja tehokkaasti he etenevät opinnoissaan. Työllistymismahdollisuudet opintojen aikana ja niiden vaikutus opiskelijoiden aikatauluihin ja sitoutumiseen ovat myös merkittäviä tekijöitä valmistumisen kannalta.

Kyselyn rajauksessa olevaan aika määritteeseen sisältyy Savonia-ammattikorkeakoulussa kaksi merkittävää koulutusohjelman opetussuunnitelma muutosta. Vuosien 2013 ja 2018 muutokset lähtivät Opetusministeriön ohjeistuksesta yhtenäistää maatalouden koulutusohjelmia ja haku-kohteita. Vuonna 2012 lakkautettiin kokonaan hevostalouden agrologitutkinto ja osa hevosopinnoista siirrettiin ammattiopintoihin. Vuonna 2018 agrologikoulutuksen yhtenäistämistä jatkettiin ja aikaisemmat hevosalan ammattiopinnot siirrettiin valinnaisiin ammattiopintoihin.

4.2 Aikaisemmat opinnäytetyöt aiheesta

Julia Launikiven vuonna 2011 toteuttama opinnäytetyö Hämeen ammattikorkeakoulussa tarkasteli hevostalouden työllistävyyttä. Tutkimuksessa havaittiin, että Hämeen ammattikorkeakoulusta vuosina 1996–2011 agrologi (AMK) -tutkinnon suorittaneet ovat olleet 65-prosenttisesti tyytyväisiä koulutuksen tarjoamiin valmiuksiin toimia hevosalan työtehtävissä. Lisäksi 41 % valmistuneista on ilmoittanut toimivansa asiantuntijatehtävissä. Opintojen keskeiset painopisteet ovat olleet hevosalan talouden, johtamisen ja kehittämisen suunnittelussa. Valmistuneet ovat ilmaisseet toiveen saada opintoihinsa lisää syvyyttä ja monipuolisuutta hevososalta, kaivaten erityisesti hankkeiden ja projektien avulla hankittavaa kokemusta, joka vastaa paremmin työelämän vaatimuksia. Julia Launikiven työ antaa hyvää vertailukohtaa tämän työn tuloksiin sekä taustaa pohdinnalle.

Jessica Nyssösen (2021) valmistunut opinnäytetyö Hämeen ammattikorkeakoulusta tarkasteli agrologi (AMK) -tutkinnon vastaavuutta työelämän tarpeisiin, erityisesti keskittyen hevosalan agrologeihin, jotka olivat valmistuneet vuoden 2014 jälkeen uuden opetussuunnitelman mukaisesti. Tutkimuksen tulokset osoittivat, että valmistuneet olivat tyytyväisiä tutkinnon tuomiin yleisiin työelämävalmiuksiin, kuten asenteeseen, aktiivisuuteen, sosiaalisiin taitoihin, viestintään ja sopeutumiskykyyn. Tutkimuksen tuloksista ei käynyt ilmi, olivatko valmistuneiden asiantuntemus ja taidot täysin linjassa työelämän tarpeiden kanssa.

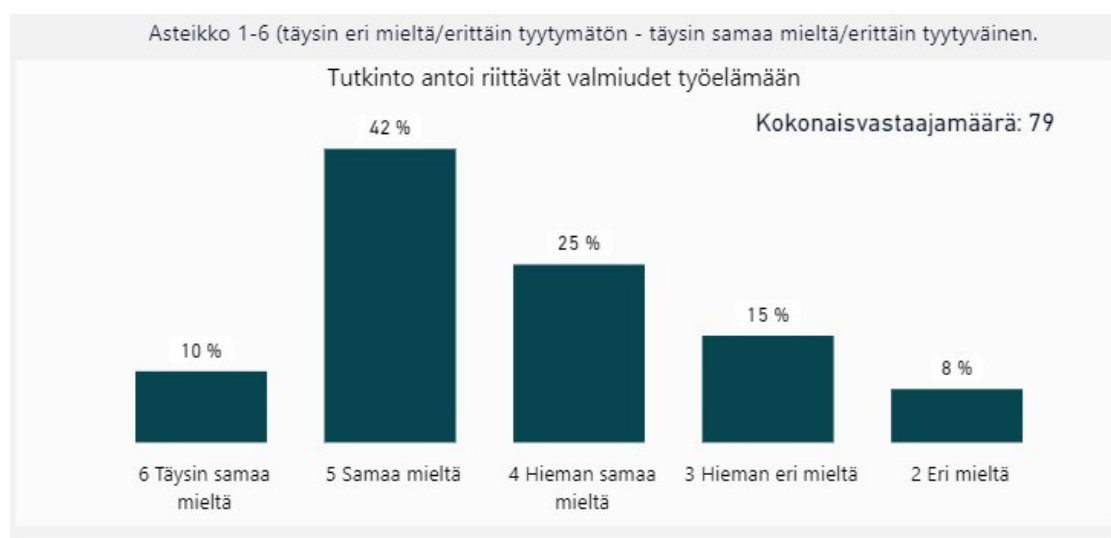
Hämeen ammattikorkeakoulun opinnäytetyöt toimivat tärkeinä vertailukohtina tämän tutkimuksen tuloksille ja tarjoavat syvällisempää ymmärrystä tarkasteltavaan aiheeseen. Näiden opinnäytetöiden avulla voidaan saada kokonaisvaltaisempi näkemys työelämän ja koulutuksen välisistä suhteista sekä löytää uusia näkökulmia, jotka täydentävät ja vahvistavat tämän tutkimuksen omia johtopäätöksiä. Tällainen vertailu ja lisäanalyysiin perustuva pohdinta täydentävät tutkimusta ja auttavat syventämään sen antamaa kuvaa aiheesta.

4.3 Opetushallituksen tilastopalvelu

Vipunen on opetushallinnon tilastopalvelu, jota ylläpitävät opetus- ja kulttuuriministeriö sekä Opetushallitus. Palvelun tarjoamat tilastot perustuvat pääasiassa tietoihin ja rekistereihin, joita kerätään pääasiassa tilastokeskuksen, opetus- ja kulttuuriministeriön sekä Opetushallituksen johdolla. Sen avulla voi tutkia eri koulutussektoreita, koulutuksen jälkeistä sijoittumista, korkeakouluissa tehtyä tutkimusta sekä väestön koulutusrakennetta ja opiskelijoiden sosioekonomista taustaa (Vipunen 2022).

Opetushallituksen tilastopalvelu Vipunen on suorittanut valmistuneille opiskelijoille uraseuranta vuodesta 2013 alkaen. Vipusen uraseuranta kyselyn mukaan vuosien 2013–2021 valmistuneet agrologit (79) olivat pääosin tyytyväisiä Savonia-ammattikorkeakoulun agrologikoulutukseen. Kyselyyn olivat vastanneet kaikki agrologi (AMK) -tutkinnon suorittaneet. Tässä on huomioitava, että vastaajat ovat ilmoittaneet työskennelleensä tuotannollisissa tehtävissä, johtavassa asemassa, esimiestyössä, markkinoinnin tai myynnin parissa, opetus- tai kasvatustehtävissä, asiakaspalvelussa, suunnittelu- tai kehittämistehtävissä, konsultointitehtävissä tai muissa tehtävissä (Vipunen 2022). Näistä ei käy ilmi mikä osuus valmistuneista on työskennellyt kyselyn aikana hevosalalla.

Tutkimuksen tulosten mukaan hieman yli puolet vastaajista, eli 52 prosenttia, ilmaisi, että he kokivat saaneensa riittävät valmiudet työelämään opiskelunsa aikana (kuva 1). Toisaalta 23 prosenttia vastaajista oli sitä mieltä, että heidän mielestään koulutus ei vastannut työelämän asettamia vaatimuksia. Tämä viittaa siihen, että osa opiskelijoista kokee, että koulutuksen vastaavuudessa työelämän tarpeisiin olisi parantamisen varaa. Jatkotutkimus voisi keskittyä syvällisemmin näiden kahden ryhmän näkemysten taustalla oleviin tekijöihin ja mahdollisiin parannusehdotuksiin.

KUVA 1. Savonia-ammattikorkeakoulusta valmistuneiden tyytyväisyys agrologikoulutukseen (Vipunen 2022a)

Samaisessa kyselyssä valmistuneet saivat arvioida osaamistaan sekä työnsä vastaavuutta. Valmistuneiden mukaan koulutus on antanut hyvät valmiudet työelämään (kuva 2), ja kyselyssä käytetty arviointiasteikko on ollut 1–6. Näin ollen Savonia-ammattikorkeakoulun arvoja voidaan pitää keskimääräistä parempina.

Oman osaamisen ja työn vastaavuus	4.47
Työni vastaa tällä hetkellä vaativuustasoltaan hyvin ammattikorkeakoulustani.	4.32
Tutkinto antoi riittävät valmiudet työelämään.	4.32
Pystyn hyödyntämään ammattikorkeakoulussa hankkimaani osaamista nykyisessä työssäni hyvin.	4.62

KUVA 2. Savonia-ammattikorkeakoulusta valmistuneiden arvio osaamisesta ja työn vastaavuudesta (Vipunen 2022b).

Vipusen tulosten perusteella valmistuneet ovat olleet pääosin tyytyväisiä Savonia-ammattikorkeakoulun tarjoamiin opintoihin ja niiden avulla saavutettuun osaamisen kehittymiseen. Erityisesti he kokivat kehittyvänsä kyvyssä oppia ja omaksua uusia asioita sekä yrittäjyystaitojen hallinnassa (katso kuva 3). Vaikka käytännön osaaminen arvioitiin heikoimmaksi osa-alueeksi, senkin keskiarvo ylitti neljän pisteen rajan asteikolla 1–6.

Miten AMK-opiskelu kehitti kyseisiä osaamisia?	4.38
Yrittäjyystaidot	4.43
Opinnoista saatu käytännön osaaminen	4.08
Ongelmanratkaisutaidot	4.38
Oma-aloitteisuus ja itseohjautuvuus	4.53
Kyky oppia ja omaksua uutta	4.68
Kehittämisaosaaminen	4.18

KUVA 3. Osaamisen kehittyminen koulutuksen aikana (Vipunen 2022c).

Vipusen raportin mukaan agrologikoulutuksen harjoittelujaksot jaettiin kahteen osaan. Ensimmäinen on perusharjoittelu, jossa keskitytään pääasiassa kasvi- ja eläintuotantoon sekä muihin maataloustöihin sekä työelämätaitoihin. Toinen osa oli työelämäosaaminen, jossa painotettiin erityisesti alan asiantuntijuuteen liittyviä tehtäviä.

Kaikissa Vipusen raporteissa ei käsitellä ainoastaan Savoniasta valmistuneiden vastauksia, vaan tulokset kattavat kaikki Suomessa agrologi (AMK) -tutkinnon suorittaneet. Näissä raporteissa ei ole tällöin mahdollista erottaa valmistuneita Savonian ammattikorkeakoulusta tai hevosalalla työskentelevistä. Kuitenkin näistä raporteista voidaan saada vertailupohjaa tarkastelemalla hevosalalla työskentelevien kokemuksia ja pohdintoja tämän opinnäytetyön kyselyn valossa.

4.4 Työelämän ajatuksia

"Hevosalan koulutus ja työelämä NYT"-seminaarissa Vermossa 27.4.2022, keskusteltiin intensiivisesti hevosalan tulevaisuudesta. Vaikka seminaari keskittyi toisen asteen koulutukseen, sen vaikutukset heijastuvat myös ylemmälle asteelle, kuten ammattikorkeakouluihin. Tärkeä huolenaihe seminaarissa oli toisen asteen opiskelijoiden väheneminen ja se, miten voitaisiin paremmin sitouttaa opiskelijat hevosalalle. On huolestuttavaa, että noin 40 % niistä, jotka aloittavat toisen asteen hevosalan opinnot, eivät valmistu. Lisäksi vain osa näistä opiskelijoista siirtyy työelämään, ja vielä harvempi jatkaa opintojaan ammattikorkeakoulussa.

Ravivalmentaja Timo Korvenheimo (2022) jakoi näkemyksiään samassa tilaisuudessa. Hänen puheenvuoronsa keskeisenä viestinä oli korostaa vuorovaikutustaitojen merkitystä sekä vanhan perusosaamisen tärkeyttä hevosalalla. Korvenheimon mukaan vuorovaikutustaidot ovat olennainen osa hevosalan ammattilaisen työtä, sillä vuorovaikutustaidot ovat avainasemassa asiakkaiden kanssa toimittaessa ja erilaisten tilanteiden hallinnassa. Hän korosti, että vaikka muu ammattitaito voi kehittyä työelämässä, vankka perusosaaminen on ratkaisevan tärkeää menestyvän uran luomisessa hevosalalla.

Korvenheimo nosti esiin myös hevosalan yrittäjien haasteita. Hänen mukaansa suurimmat puutteet liittyvät liiketoimintaosaamiseen ja hinnoitteluun. Tämä viittaa siihen, että vaikka ammattilaisilla voi olla vankka tietotaito ja taito hevosten kanssa työskentelyssä, menestyvän yritystoiminnan kannalta on välttämätöntä ymmärtää myös liiketoiminnan perusteet, kuten markkinointi, taloushallinto ja hinnoittelustrategiat. Korvenheimon mielestä olisi tarvetta laajentaa hevosalan koulutusta myös liiketoimintaan liittyvillä taidoilla, jotta alan ammattilaiset olisivat valmiimpia menestymään ja kehittämään alaa kokonaisuutena.

Korvenheimon näkemyksiä sivutaan myös Jenni Oravan (2022, 44) opinnäytetyössä, joka keskittyi hevosalan työhyvinvointiin. Työnjohto ja esimiesasemassa toimivat henkilöt ovat olennainen osa työyhteisöä ja heidän roolinsa vaikuttaa suuresti työilmapiiriin, työntekijöiden hyvinvointiin ja yrityksen tulokseen. Koulutukset työnantajille ja esimiehille voisivat parantaa työilmapiiriä, vähentää oikeudellisia riskejä ja houkuttaa korkeasti koulutettuja työntekijöitä. Koulutuksilla varmistettaisiin parempi johtaminen, tiimityöskentelytaidot ja ymmärrys työnantajan velvollisuuksista, mikä tehostaisi organisaation toimintaa kokonaisuudessaan.

Työelämässä arvostetaan yksilöitä, jotka ovat saaneet kattavan koulutuksen alalle, ja joilla saattaa olla myös pedagogista osaamista. Tällaiset työntekijät pystyvät suunnittelemaan, toteuttamaan, arvioimaan ja kehittämään toimintaa monipuolisesti. He ovat valmiita kohtaamaan erilaisia asiakkaita erilaisissa tilanteissa ja ovat vahvalla pohjalla ammatillisessa osaamisessaan. Tämä mahdollistaa heille joustavan ja laadukkaan työskentelyn hevosalan monimuotoisessa ympäristössä. (Timlin 2022.)

Launikiven (2011, 32) opinnäytetyössä nousi esiin myös Timlinin (2022) esittämä ajatus pedagogiikan koulutuksen tarpeellisuudesta agrologikoulutuksessa. Valmistuneet ilmaisivat toiveen yhdistää opintoihinsa pedagogiikkaa laajemman koulutuksen saamiseksi. Tämä auttaisi heitä

tukemaan ja ohjaamaan asiakkaita hevosalalla. Tämä osoittaa heidän halunsa syventää tietämystään pedagogiikasta ja sen roolista omassa ammatillisessa kehityksessään sekä asiakastyössä.

Korvenheimon ja Timlinin näkemykset tukevat vahvasti myös Nyyssösen opinnäytetyötä Hämeen ammattikorkeakoulusta vuodelta 2021. Nyyssösen työ korostaa sitä, että hevosalalla menestymiseen tarvitaan vahvaa oppimisen halua ja valmiutta pysyä ajan tasalla alan kehityksestä ja uusimmasta tiedosta. Perinteiset oppimismenetelmät eivät enää yksinään riitä nykyajan työelämässä, vaan tilalle on tullut tarve jatkuvalla itsensä kehittämiselle ja kyvyille haastaa omaa tietotaitoaan uuden tiedon äärellä.

Nyyssösen (2021) tutkimus osoittaa, että hevosalalla toimivien on oltava valmiita investoimaan aikaa ja resursseja oman ammatillisen osaamisensa kehittämiseen ja uuden tiedon omaksumiseen. Tämä on tärkeää sekä yksilön että alan kehityksen kannalta, sillä jatkuvasti päivittyvä osaaminen mahdollistaa tehokkaamman ja laadukkaamman työskentelyn hevosten parissa sekä auttaa alaa pysymään kilpailukykyisenä ja innovatiivisena.

Tämä korostaa ammatillisen kasvun ja oppimisen olennaisuutta hevosalalla. Ammatillaiset tarvitsevat valmiudet omaksua jatkuvasti uusia käytäntöjä, teknologioita ja tutkimustuloksia pysyäkseen kilpailukykyisinä ja vastatakseen asiakkaiden tarpeisiin tehokkaasti. Nykyisessä työelämässä menestyminen edellyttää jatkuvaa oppimista ja oman osaamisen kehittämistä, erityisesti hevosalalla, jossa alan vaatimukset ja käytännöt voivat muuttua nopeasti.

5 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

5.1 Opinnäytetyön tarkoitus

Opinnäytetyön päätavoitteena oli kerätä tietoa Savonia-ammattikorkeakoulusta valmistuneilta agrologiopiskelijoilta, jotka suorittivat tutkintonsa vuosina 2010–2020 ja päätyivät hevosalan työtehtäviin. Tutkimuksen tarkoituksena oli syventyä selvittämään, millaiset valmiudet ja taidot olivat ratkaisevassa roolissa menestymisessä näissä työtehtävissä. Tämä tarjosi hyvää tietoa koulutuksen kehittämiseen ja opiskelijoiden valmistautumiseen hevosalan haasteisiin ja mahdollisuuksiin.

Tutkimuksen erityistavoitteena oli kartoittaa ne koulutuksen osa-alueet, jotka osoittautuivat hyödyllisiksi agrologeille hevosalan työtehtävissä. Lisäksi pyrittiin tunnistamaan ne aiheet, joissa opiskelijat kaipaivat enemmän teoreettista pohjaa ja koulutuksen syventämistä. Tutkimuksen tuloksista koostettiin artikkeli, joka toimitettiin toimeksiantajalle (Agrologien Liitto ry) sekä Savonia-ammattikorkeakoulun agrologikoulutuksesta vastaaville. Tämän artikkelin pohjalta sekä toimeksiantaja että koulutus sai yksityiskohtaista tietoa agrologien kokemuksista ja näkemyksistä hevosalalla vaadittavista osaamisalueista.

Artikkeli tarjoaa toimeksiantajalle ja koulutusorganisaatiolle kehittävää palautetta agrologikoulutuksesta Savonia-ammattikorkeakoulusta. Tämän avulla voidaan suunnitella agrologikoulutuksen kehitystoimia ottaen huomioon hevosalan näkökulmia. Saadun tiedon pohjalta voidaan käydä vuoropuhelua eri sidosryhmien kanssa ja harkita mahdollisia muutoksia koulutusohjelmaan. Näin pyritään parantamaan agrologien valmiuksia vastata entistä tehokkaammin hevosalan työelämän haasteisiin tulevaisuudessa.

5.2 Kehittämiskysely

Opinnäytetyön tutkimusvalinnassa keskeiseksi menetelmäksi valikoitui kvalitatiivinen eli laadullinen kyselytutkimus. Tämä valinta perustuu siihen, että kvalitatiivinen tutkimus on erityisen sovelias väline toiminnan kehittämiskohteiden kartoittamiseen, millaisia valmiuksia koulutus tarjoaa työelämään (Tuomivaara 2005, 28–39). Erityisen kiinnostuksen kohteena oli selvittää, millaiset koulutuksen osa-alueet vaikuttavat näihin valmiuksiin.

Kvalitatiivinen tutkimus oli tässä tilanteessa perusteltu valinta, koska se mahdollisti kokemusten ja mielipiteiden syvällisemmän tutkimisen. Tällainen lähestymistapa antoi mahdollisuuden tulkita ja selittää ilmiöitä monipuolisesti, mikä oli erityisen arvokasta kehittämistyön näkökulmasta (Heikkilä, 2014). Laadullinen kyselytutkimus antoi tilaa moninaisille näkemyksille ja kokemuksille, joiden avulla voidaan paremmin hahmottaa toiminnan vahvuudet ja mahdolliset kehittämiskohteet.

Kyselymuotoinen tutkimus toteutettiin pääosin monivalintakysymyksillä taustatietojen ja osaa mistarpeisiin osalta. Avoimet kysymykset mahdollistivat syvällisemmän tiedonkeruun vastaajien kokemuksista ja näkemyksistä koulutuksen merkityksestä heidän valmiuksiinsa. Tavoitteena oli kerätä monipuolista tietoa ja syventää ymmärrystä siitä, miten koulutus vaikuttaa yksilöiden kykyihin ja valmiuksiin työelämässä. (Tuomivaara 2005, 28–39).

Tutkimus suoritettiin kehittämiskyselynä Webropol-työkalua hyödyntäen. Webropol osoittautui tehokkaaksi välineeksi kyselytutkimusten suunnitteluun ja hallintaan. Sen käyttöön liittyviä etuja ovat käyttäjäystävällisyys, mahdollisuus muokata kyselyitä tarpeiden mukaan ja vaivaton vastauslinkkien jakaminen sähköpostin, verkkosivustojen tai sosiaalisen median kautta. Lisäksi Webropol tarjoaa monipuoliset työkalut vastausten käsittelyyn ja analysointiin. Tämä helpottaa vastausten tulkintaa ja tulosten selkeää esittämistä visuaalisesti houkuttelevalla tavalla. On kuitenkin tärkeää ottaa huomioon kyselytutkimusten kohtaamat haasteet, kuten vastausprosenttien varmistaminen, vastaajien luotettavuus ja vastausten aitouden tarkistaminen. (Webropol Oy, julkaisuaika tuntematon.)

Kyselyyn liitettiin mukana saatekirje (liite1), jossa tiivistettiin opinnäytetyön tarkoitus. Saatekirjeeseen sisällytettiin myös linkki tietosuojaselosteeseen, joka avautui klikkaamalla. Tietosuojaselosteen päämääränä oli tiedottaa vastaajille kerättävistä tiedoista, niiden käyttötarkoituksesta sekä suojaustoimista. Tällä toimenpiteellä on keskeinen osa tietosuojakäytännöissä ja se auttaa varmistamaan, että tiedot käsitellään asianmukaisesti ja lainmukaisesti. Se edistää avoimuutta ja luottamusta tietojenkäsittelyyn ja opinnäytetyön tekijään. (Asetus 2016/679/EU: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus), 2 artikla.)

Kyselyn päämääränä oli kerätä tietoa sekä sisäisistä että ulkoisista tekijöistä, jotka vaikuttavat agrologikoulutuksen suoritukseen ja kehittämiseen. Vastausten analysoinnin avulla pyrittiin syventymään koulutuksen vahvuuksiin ja heikkouksiin sekä tunnistamaan mahdollisia kehityskohteita, jotka voivat parantaa ja vahvistaa agrologikoulutuksen tarjontaa hevostalouden yhteydessä. Tämä tiedonkeruu tarjosi arvokasta panosta koulutuksen jatkuvan kehittämisen ja opiskelijoiden menestymisen tukemiseksi alalla.

5.3 Kyselylomake

Kehittämiskyselyjen suunnittelu edellytti harkintaa sekä kysymysten sisällöstä että rakenteesta. Kysymysten oli oltava selkeitä, tarkoituksenmukaisia ja olennaisesti liittyä käsiteltävään aiheeseen. Lisäksi oli otettava huomioon vastaajien erilaiset taustat ja tarjottava mahdollisuus antaa avoimia kommentteja, jotta saavutettaisiin syvällisempi ymmärrys vastauksista ja näkökulmista. (Heikkilä 2014, 16–17.)

Kyselylomake suunniteltiin siten, että vastaaminen olisi mahdollisimman helppoa ja kysymykset olivat selkeitä. Osa kysymyksistä muodostui matriisimallilla, koska matriisin käyttö mahdollistaa useiden kysymysten esittämisen yhdessä, mikä on hyödyntää etenkin silloin, kun useampi kysymys on samankaltaisia toisiinsa nähden. Vastaaja valitsee tällöin yhden vastauksen kultakin riviltä, mikä selkeyttää vastaamista. Yleisin käytetty asteikko tässä on Likertin asteikko (järjestää mitta-asteikon eri luokat systemaattiseen järjestykseen). Tällä tavoin voidaan lyhentää kyselyä ja tehdä siitä selkeämmän ja helpommin hahmotettavan vastaajalle. (Borg 2003, 41–47.)

Vastaajille annettiin mahdollisuus vastata kahteen kysymykseen. Toisella pyrittiin keräämään tietoa kokemuksista, jolloin saatiin syvennettyä ja tarkennettua tietoa osaamistarpeista. Toisessa avoi-

messä kysymyksessä annettiin vastaajille tilaisuus jakaa uusia ideoita ja näkemyksiä koskien hevosalan koulutuksen sisältöä ammattikorkeakoulussa ja sen vaatimuksia tulevaisuuden työelämässä., vastaukset voivat tuoda esiin myös odottamattomia tai huomaamattomia näkökulmia.

Kyselylomakkeen (liite 2) suunnittelussa pyrittiin huomioimaan mahdollisimman monipuolisesti hevosalalla työskentelevien tarpeet ja taustat. Erityistä huomiota kiinnitettiin myös niihin, jotka harjoittavat työtä hevosalalla osa-aikaisesti. Näin varmistettiin kyselyn kattavan monipuolisesti erilaisia ammatillisia tilanteita ja työolosuhteita, joita hevosalalla toimivat kohtaavat. Tämän avulla pyrittiin varmistamaan, että kyselyn tulokset antaisivat monipuolisen kuvan hevosalalla toimivien ammattilaisten kokemuksista, tarpeista ja näkemyksistä.

Nämä suunnitteluratkaisut varmistivat, että esitetyt kysymykset olivat soveltuvia erilaisille vastaajaryhmille ja että kyselyn tulokset olivat relevantteja kohderyhmille. Tämä kerätty tieto oli arvokasta, kun tarkasteltiin hevosalalla toimivien kokemuksia ja käsityksiä agrologikoulutuksen vaikutuksista työelämässä.

Kysely antaa tietoa siitä, miten opiskelijat kokivat agrologikoulutuksen vastaavan heidän työelämä-odotuksiaan ja -tarpeitaan. Lisäksi se antaa suuntaviivoja siitä, miten koulutusohjelma voisi tulevaisuudessa entistä paremmin tukea opiskelijoiden ammatillista kehitystä ja menestymistä työelämässä. Näin ollen kysely toimii varteen otettavana työkaluna organisaatioiden ja koulutusohjelmien jatkuvassa kehittämisessä vastaamaan muuttuviin työelämän tarpeisiin ja vaatimuksiin.

Lisäksi kyselyn avulla Agrologien liitto saa arvokasta tietoa agrologikoulutuksen kehittämiseksi valtakunnallisesti. Liitto kun pyrkii varmistamaan, että agrologeja koulutetaan riittävästi maatalouden, maaseudun ja biotalouden tuleviin tarpeisiin. Liitto painottaa myös vahvaa yhteistyötä luonnonvaralla sekä toteuttaa aktiivista edunvalvontaa.

5.4 Tutkimuksen kohderyhmä

Kysely lähetettiin kahdelle eri kohderyhmälle: Savonia-ammattikorkeakoulussa vuosina 2010–2024 agrologiksi valmistuneille sekä hevosjalostusliittojen toiminnanjohtajille. Tämä sisälsi laajan valikoiman eri aikoina valmistuneita ja nykyään erilaisissa työtehtävissä toimivia henkilöitä, mikä mahdollisti monipuolisemman tiedon keräämisen heidän kokemuksistaan ja mielipiteistään agrologikoulutukseen liittyen.

Hevosjalostusliittojen toiminnanjohtajille välitettyyn kyselyyn vastaaminen ei rajoittunut ainoastaan Savonia-ammattikorkeakoulusta valmistuneisiin, vaan myös muista ammattikorkeakouluista valmistuneet saivat tilaisuuden vastata kyselyyn. Tämä laajensi kyselyn tietopohjaa ja tarjosi monipuolisempaa tietoa esimerkiksi työelämän nykyvaatimuksista.

Hevosjalostusliittojen vastaukset avasivat näkymiä alan nykyisten työtehtävien vaatimuksiin ja käytännön osaamistarpeisiin myös agrologi (AMK) -tutkinnon ulkopuolelta. Tämä monipuolista kuvaa siitä, mitä tarvitaan menestyksekkääseen työskentelyyn hevosalalla. Työelämän näkökulma tarjoaa

arvokasta tietoa ja perspektiiviä, jotka voivat ohjata tulevaisuuden koulutuksen suuntaamista ja kehittämistä. Lisäksi se avaa mahdollisuuksia ymmärtää alan laajempaa kenttää ja sen tarpeita kokonaisvaltaisesti.

5.5 Tutkimuksen aikataulu

Opinnäytetyöprosessi alkoi vuoden 2021 lopussa, jolloin tehtiin ensimmäiset suunnitelmat ja hahmoteltiin tutkimuksen tavoitteita. Vuosien 2022–2023 aikana keskityttiin kirjallisuuskatsauksen tekemiseen ja teoriaosuuden kokoamiseen, erityisesti osaamistarpeiden osalta. Tämän taustatyön pohjalta laadittiin kyselylomake.

Ennen varsinaisen kyselyn lähettämistä, kyselylomake pilotoitiin vuoden 2023 lopulla. Pilotointiin osallistui sekä työelämän edustaja että tavallinen käyttäjä. Pilotoinnin tavoitteena oli varmistaa kyselyn selkeys ja toimivuus sekä tehdä tarvittavat korjaukset ja parannukset kysymysten muotoiluihin ja sanavalintoihin.

Kysely toteutettiin ja se lähetettiin maaliskuun alussa viiteentoista hevosjalostusliittoon, joiden yhteystiedot löytyivät internetistä. Samaan aikaan kysely lähetettiin Savonia-ammattikorkeakoulun opiskelijapalveluiden kautta vuosina 2009–2024 valmistuneille agrologeille. Savonia-ammattikorkeakoulun sähköpostit tavoittivat 207 vastaanottajaa. Näiden lisäksi Agrologien Liitto välitti kyselyn jäsenkirjeessään 8.3.2024 sekä Facebook-sivullaan. Kyselyä ei julkaistu muissa Facebook-ryhmissä, jotta vastaajien taustatietojen tarkistaminen pysyisi mahdollisena.

Kysely oli avoinna vastauksille kolmen viikon ajan. Tämän jälkeen vastaukset analysoitiin ja tehtiin viimeiset muokkaukset ja johtopäätökset opinnäytetyöhön. Opinnäytetyön valmistu loppuseminaarin myötä toukokuussa 2024.

6 TULOKSET

Opinnäytetyön kyselyn vastausaika päättyi 22.3.2024. Kyselyn avasi kaiken kaikkiaan 214 vastaanottajaa, ja vastauksia tuli yhteensä 59 kappaletta. Tulosten yhteenvetona voidaan todeta, että vastausmäärästä huolimatta, joka oli 27,5 % kaikista avauksen tehneistä vastaanottajista, 59 henkilöä vastasi kyselyyn, ja näistä 19 vastasi kokonaisuudessaan kaikkiin kysymyksiin. Yhteensä 79 % niistä, jotka avasivat kyselyn, vastasi kyselyyn. (kuva 4.)

	Yhteensä (N)
Vastattu kyselyyn: Julkinen nettilinkki	59
Kysely avattu vastaajien toimesta	214
Vastaaminen aloitettu	74

KUVA 4. Kyselyyn reagoineet (Pesonen 2024a).

Kyselyn ensimmäisiin kuuteen (6) kysymykseen vastasi 59 vastaajaa. Nämä kysymykset käsittelivät perustietoja kuten opiskeluammattikorkeakoulua, aloittamis- ja valmistumisvuotta ja työkokemusta hevosalalla. Näistä vain 20 (33,8 %) vastasi seuraaviin kokemukseen perustuviin kysymyksiin, ja näistä 19 henkilöä esitti tulevaisuuden aihealueita, joita he kokivat merkityksellisinä hevosalaa kehitettäessä, ja joita voisi ottaa huomioon agrologikoulutuksessa.

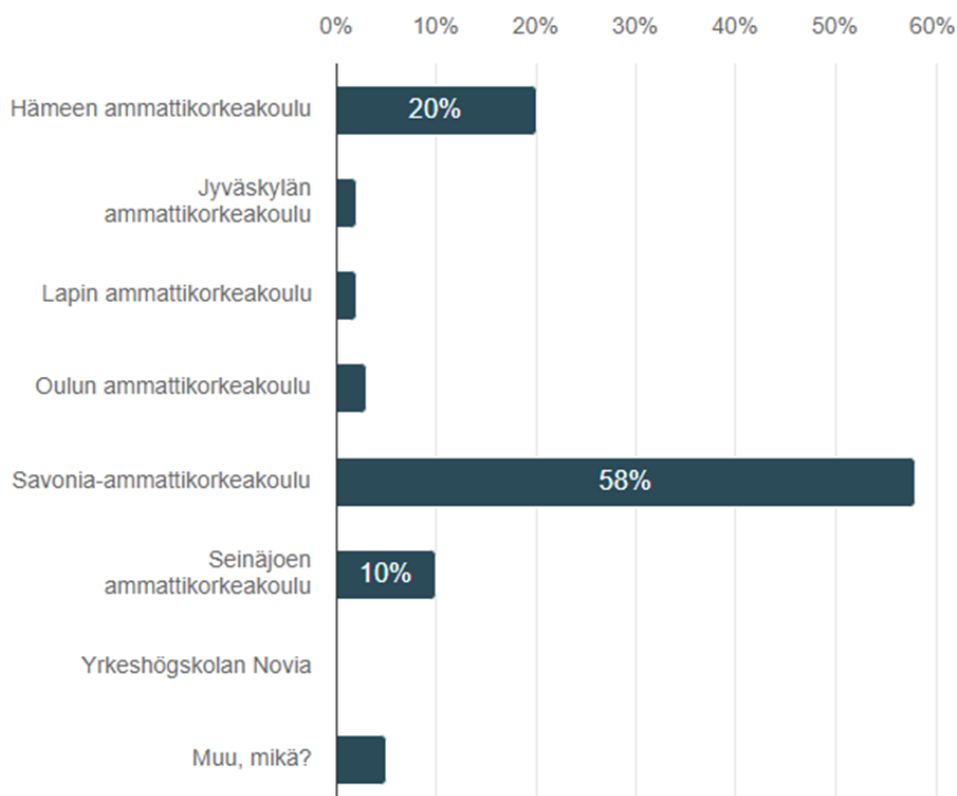
Tulosten analysointi tarjoaa suuntaviivoja siitä, miten opiskelijat ovat kokeneet agrologikoulutuksen opintonsa ja niiden vaikutuksen heidän työelämäänsä hevosalouden alalla. Tämä antaa pohjan mahdollisille muutoksille agrologikoulutuksessa vastatakseen paremmin hevosalalla vastaan tuleviin haasteisiin ja tarpeisiin.

6.1 Vastaajien koulutustaustat

Kun tarkastellaan kysymyslomakkeen ensimmäistä kysymystä "Mistä ammattikorkeakoulusta olet valmistunut?", havaitaan, että vastaajista 57,6 %, ilmoitti valmistuneensa Savonia-ammattikorkeakoulusta. Muut mainitut ammattikorkeakoulut olivat Hämeen ammattikorkeakoulu 20,3 %, Seinäjoen ammattikorkeakoulu 10,2 %, Oulun ammattikorkeakoulu 3,4 %, Jyväskylän ammattikorkeakoulu ja Lapin ammattikorkeakoulu molemmat 1,7 %. Sen sijaan Yrkeshögskolan Novia ammattikorkeakoulua ei mainittu kertaakaan valmistumispaikkana. Joukossa oli myös muutamia vastaajia, joilla oli koulutus muulta kuin ammattikorkeakoulutasolta. He olivat suorittaneet maatalousalan opintoja ennen vuotta 2009. Kyselyn jakelun perusteella tämän ryhmän edustajat olivat pääasiassa hevosalan organisaatioiden ja opetusalan henkilöstöä tai he toimivat asiantuntijoina näissä yhteyksissä. (Kuva 5.)

Mistä ammattikorkeakoulusta olet valmistunut agrologiksi?

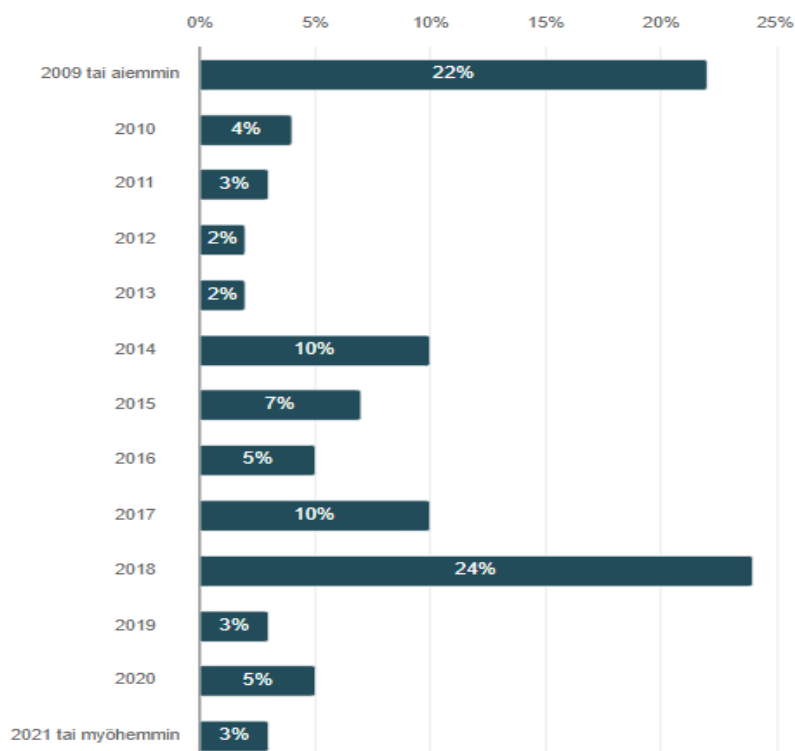
Vastaajien määrä: 59

KUVA 5. Vastanneiden valmistumisammattikorkeakoulu (Pesonen 2024b)

Kysymys "Milloin olet aloittanut opinnot?" tarjosi kattavan näkymän vastaajien koulutuksen alkamisajankohtiin. Suurin osa vastaajista, peräti 24 %, ilmoitti aloittaneensa opintonsa vuonna 2018. Toisaalta huomattava osuus vastaajista, 22 %, oli aloittanut opintonsa jo vuonna 2009 tai sitä aiemmin. Tämä vanhempi opiskelijaryhmä, joka oli aloittanut opintonsa ennen 2010-lukua edustaa niitä, jotka ovat olleet jo pidempään mukana työelämässä. On mahdollista, että heidän vastauksissaan näkyikin työelämän kokemuksen tuoma näkökulma ja syvyys. (Kuva 6.)

Opintojesi aloitusvuosi oli?
Vastaajien määrä: 59

KUVA 6. Opintojen aloitusvuosi (Pesonen 2024c)

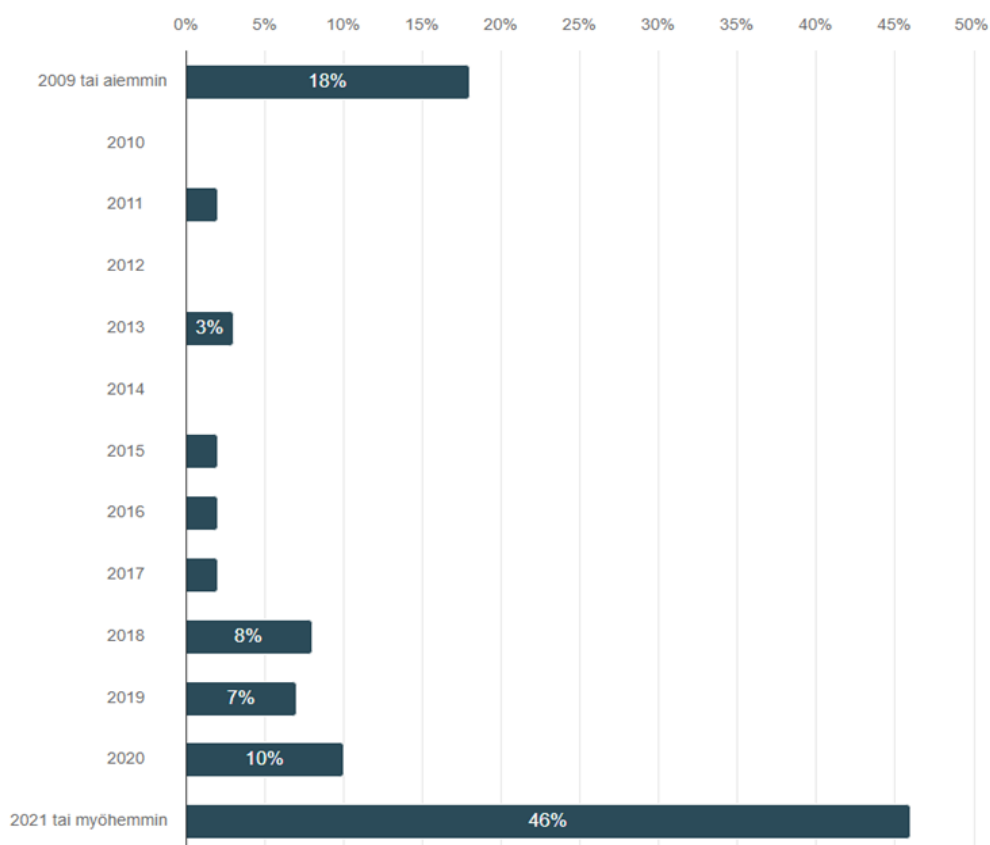
Vastaajien määrässä korostui vuosi 2018 suosituimpana opintojen aloitusvuonna. Savonia-ammattikorkeakoulussa aloitti tuolloin sekä päivä- että monimuotoryhmät. Tämä monimuotoisuus opiskelijaryhmissä saattaa osittain selittää vuoden 2018 suosiota, sillä se tarjosi joustavia opiskelumahdollisuuksia erilaisille opiskelijoille.

Kyselyssä mainitut opintojen aloitusvuodet 2014, 2015, 2016 ja 2017 olivat suhteellisen yleisiä, vaikka niiden osuus vastauksista oli vähäinen. Tämä viittaa siihen, että enemmistö kyselyyn vastanneista opiskelijoista oli aloittanut opintonsa vuonna 2018. Tämä myös antaa viitteitä siitä, että vastaukset pääasiassa heijastavat vuoden 2018 opetussuunnitelmien soveltuvuutta hevosalalla vaadittuihin työelämän tarpeisiin ja osaamisvaatimuksiin.

Kuvan 7 perusteella voidaan havaita, että opintojen valmistumisvuosien prosenttiosuudet vaihtelevat huomattavasti eri vuosien välillä kysymykseen "Mikä oli opintojesi valmistumisvuosi?". Vuonna 2021 ja sen jälkeen aloittaneiden valmistuneiden osuus on huomattavan korkea, 46 % (opinnot oletettavasti alkaneet 2017 tai sen jälkeen). Lisäksi vuosina 2018 ja 2019 valmistuneiden osuudet ovat suhteellisen korkeita verrattuna muihin vuosiin.

Opintojesi valmistumisvuosi oli?

Vastaajien määrä: 59

KUVA 7. Opintojen valmistumisvuosi (Pesonen 2024d)

Taulukon 2 (sivu 24) perusteella suurin osa kyselyyn vastanneista valmistui neljä vuotta aloittamisensa jälkeen, mutta on havaittavissa vaihtelua ohjeellisessa valmistumisajan suhteen eri vuosina. Vaihtelu ohjeellisen valmistumisajan suhteen eri vuosina johtunee monista tekijöistä, kuten opiskelijoiden henkilökohtaisista olosuhteista, opiskeluympäristöstä ja opetussuunnitelmien rakenteesta. Opiskelijoiden sitoutuminen opintoihin, saatavilla oleva tuki ja ohjaus sekä opetussuunnitelman joustavuus, muutokset ja käytössä olevat resurssit voivat vaikuttaa valmistumisaikatauluun.

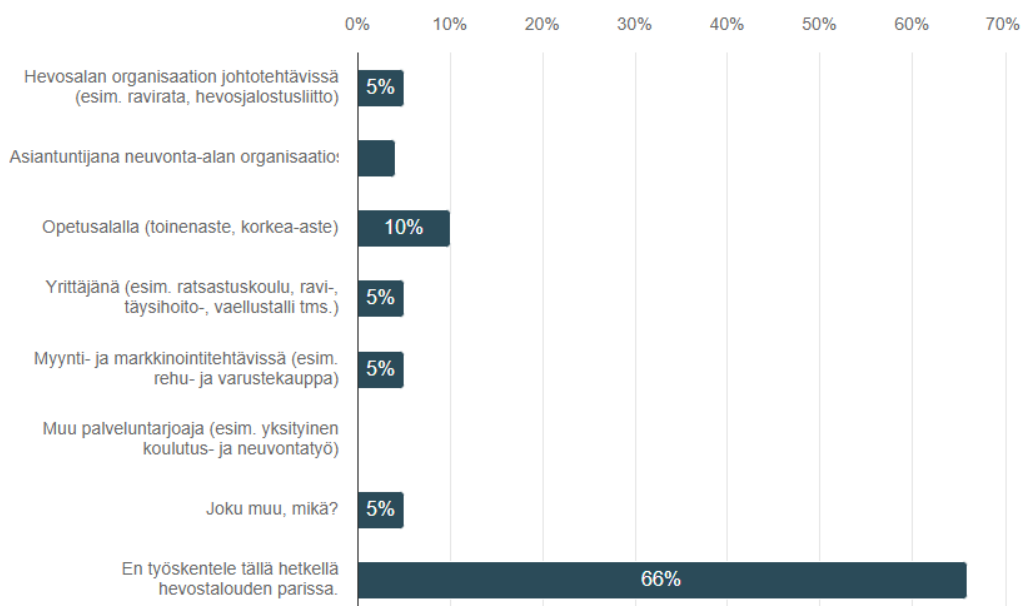
6.2 Hevosalan kokemus ja työ tällä hetkellä

Vastaukset kysymykseen ”työskentelysi hevosalouden alalla tällä hetkellä?” antoivat kokonaiskuvan vastaajien nykyisestä työtilanteesta ja roolista hevosalalla. Koulutus- ja opetuslalla ilmoitti työskentelevänsä 10 % vastaajista, hevosalan organisaatioissa toimi 5 % vastaajista, asiantuntijoina neuvonta-alan organisaatioissa työskenteli 4 % vastaajista, yrittäjinä toimi 5 % vastaajista. Myynti- ja markkinointitehtävissä vaikutti myös 5 % vastaajista.

Lisäksi 5 % vastaajista oli valinnut ”jokin muu” -kategorian, jossa nousi esille projektiasiantuntija, opettaja/valmentaja ja tallimestari/työsuhteessa oleva. Nämäkin roolit olisivat voineet liittyä jo mainittuihin kategorioihin. Esimerkiksi projektiasiantuntija voisi työskennellä neuvonta-alan organisaatiossa ja opettaja/valmentaja opetuslalla. Sen sijaan 66 % vastaajista ei työskentele hevosalalla. (Kuva 8.)

Työskentelysi hevosalouden alalla tällä hetkellä?

Vastaajien määrä: 59

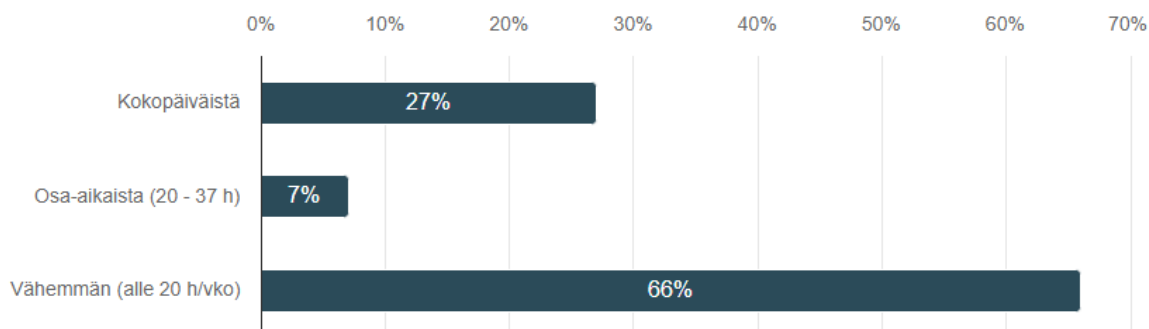
KUVA 8. Työskentelykenttä hevosalalla (Pesonen 2024e)

Kyselyn tulokset osoittavat, että suurin osa vastaajista, 66 %, ei tällä hetkellä ole työllistynyt hevosalouden alalle.

Työaika hevosalalla koskevat vastaukset paljastavat, että vain 27 % vastaajista työskentelee kokopäiväisesti hevosalalla, kun taas osa-aikaisesti (20–37 tuntia viikossa) työskentelevien osuus on 7 %. Lisäksi alle 20 tuntia viikossa hevosalalla työskentelevien osuus on merkittävä, peräti 66 % vastaajista. Tämä kertoo, että moni vastaajista harjoittaa hevosalan työtä osa-aikaisesti tai lyhemmillä viikotyöajoilla. Mikä taas viittaisi siihen, että monille vastaajista hevosalalla työskentely ei ole ensisijainen tulonlähde, vaan pikemminkin harrastuksen tai lisätulonlähteen luonteista. (Kuva 9.)

Työskentelyni hevosalalla on:

Vastaajien määrä: 59

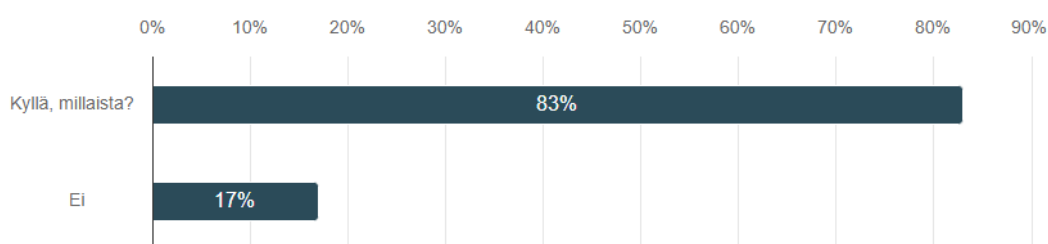
KUVA 9. Vastaajien työaika (Pesonen 2024f)

Kysymykseen ” Oliko sinulla hevosalan kokemusta joko harrastuksen tai työn kautta ennen opintojesi alkua?” vastasi 59 henkilöä. Vastaajista huomattava osa, 83 %, ilmoitti omaavansa jonkinlaista aikaisempaa hevoskokemusta. Aiempi hevoskokemus vaihteli laajasti, mikä kertoo siitä, että hevosalan harrastajat ja ammattilaiset tulevat erilaisista taustoista ja koulutustaustoista. Vastaajien aikaisempi hevoskokemus sisälsi muun muassa pitkän harrastustaustan, maatilatalouden perustutkinnon, laajan hevostalouden osaamisen, ratsastusohjaajan koulutuksen, hevosalan opintoja ja hevostenhoitajan työtä sekä osallistumista ratsastuskoulu- ja siitostoimintaan.

On tärkeää kiinnittää huomiota siihen, että 17 prosenttia vastaajista kertoi, ettei heillä ollut lainkaan aiempaa kokemusta hevosista. Tämä korostaa tarvetta tarjota hevosalasta perustietoa ja -taitoja niille, jotka harkitsevat alalle siirtymistä tai ovat kiinnostuneita aloittamaan hevosalan opintoja. Ilman aikaisempaa kokemusta olevat opiskelijat voivat tarvita erityistä tukea ja ohjausta oppiakseen alaan liittyvät peruskäsitteet ja -käytännöt. Tällainen tuki voi auttaa heitä rakentamaan vakaan pohjan hevosalan ymmärrykselle ja sitoutumiselle. (Kuva 10.)

Oliko sinulla hevosalan kokemusta joko harrastuksen tai työn kautta ennen opintojesi alkua?

Vastaajien määrä: 59

KUVA 10. Hevosalan kokemus ennen opintojen alkua (Pesonen 2024g)

Koulutusohjelmien tulisi tunnistaa ja hyödyntää tämä kokemus tarjoamalla sekä perustietoa että syventäviä kursseja vastatakseen oppijoiden erilaisiin tarpeisiin ja auttaakseen heitä kehittymään ja menestymään hevosalalla. Hevosalan monimuotoisuus ja monitahoisuus tulisi ottaa huomioon koulutusohjelmien kehittämisessä ja suunnittelussa, jotta ne vastaisivat erilaisiin taustoihin ja tarpeisiin.

6.3 Osaamistarpeiden arviointi

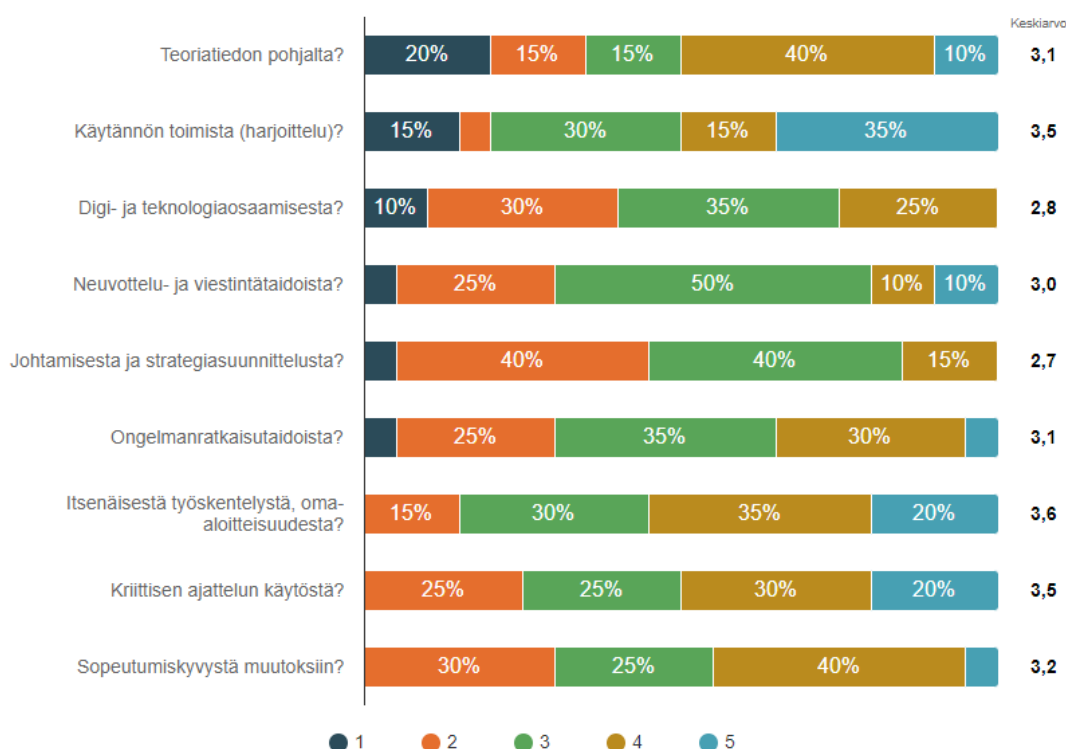
Valmistuvien näkemyksiä koulutuksen osaamistarpeista kartoitettiin kysymyksellä: ”Saitko agrologikoulutuksesta mielestäsi riittävät pohjatiedot...” Kysymyksessä esitettiin valitut osaamistarpeet ja pyydettiin arviointia asteikolla 1–5, missä arvo 1 edusti tilannetta, jossa tarvittava tieto oli puutteellista, ja arvo 5 tarkoitti, että tarvittava tieto oli saatu hyvin. Vastauksia saatiin 20 hevosalalla työskentelevältä henkilöltä, ja vastausten vaihtelu kattoi koko asteikon alueen eri kysymysten osalta. Kyselyn vastaajien vähäisen määrän vuoksi, kyselystä ei voida tehdä kovin yleistäviä johtopäätöksiä. Vastausten perusteella voidaan kuitenkin tunnistaa kehityskohteita, jotka tulisi sisällyttää koulutusohjelmiin hevosalan vaatimusten täyttämiseksi entistä paremmin. (Kuva 11, 39.)

Yleisesti agrologikoulutukseen osallistuneiden arvioista kävi ilmi, että digi- ja teknologiaosaamisessa sekä neuvottelu- ja viestintätaidoissa olisi kehitettävää. Vastajat jakautuivat melko tasaisesti eri arvojen välillä näillä osa-alueilla, mikä viittaa siihen, että osa koki saaneensa riittävästi tietoa ja taitoja, kun taas toiset kaipaivat enemmän. Tämä ero voi osaltaan johtua vastaajien opintojen ajankohdasta, sillä aiemmin opintoja suorittaneilla ei ole välttämättä ollut yhtä paljon opetusta digi- ja teknologiaosaamisessa verrattuna nykyajan opetussuunnitelmiin ja opintojaksojen sisältöihin.

Vastaajien antamien arvioiden perusteella johtamistaidoissa, strategiasuunnittelussa ja ongelmanratkaisutaidoissa havaittiin vaihtelua osaamisen tasossa. Osa vastaajista piti näitä osa-alueita vahvuuksinaan, kun taas toiset kaipaavat niihin enemmän tukea tai kehittämistä. Vaihtelevuus antaa viitteitä siitä, että agrologikoulutus voisi vahvistaa näitä osa-alueita ja pyrkiä integroimaan ne osaksi opetussuunnitelmaa. Lisäksi olisi tärkeää tarjota heille mahdollisuuksia kehittää ja harjoitella näitä taitoja käytännön työssä esimerkiksi harjoittelun ja projektityöskentelyn avulla.

Sen sijaan, kun kyse oli itsenäisestä työskentelystä ja kriittisestä ajattelusta, vastaukset olivat pääasiassa myönteisempiä. Suurin osa vastaajista koki, että nämä osa-alueet olivat kohtuullisesti tai jopa hyvin käsiteltyinä opintojensa aikana. Sopeutumiskyvyssä muutoksiin suurin osa vastauksista asettui kohtuullisen ja hyvän välille, mikä osoittaa, että monet olivat melko tyytyväisiä tähän osa-alueeseen. Näin ollen voidaan päätellä, että opiskelijat olivat päässeet melko hyvin kehittämään itsenäisen työskentelyn ja kriittisen ajattelun taitojaan opintojensa aikana ja olivat myös kyenneet sopeutumaan muutoksiin suhteellisen hyvin.

Saitko mielestäsi argologiopintojesi aikana riittävästi tietoa hevostaloudesta ja työelämän osaamistarpeista?
(1 = en saanut, 2 = sain hieman, 3 = sain kohtalaisesti, 4 = sain hyvin 5 = sain erittäin hyvin)
Vastaajien määrä: 20

KUVA 11. Kokemukset saadusta osaamisesta koulutuksessa (Pesonen 2024h).

Kyselyn avoimeen kysymykseen vastasi 19 vastaajaa. Vastaajat kokivat, että agrologikoulutuksessa hevostaloutta ei oltu huomioitu riittävästi opetuksessa. Osa vastaajista oli kokenut hevostalouden opetuksen yleisesti heikoksi, eivätkä opetusmenetelmät vastanneet nykypäivän tarpeita. Sekä pakolliset että valinnaiset kurssit olivat olleet pääasiassa perustasoa ja syventävää opetusta kaivattiin enemmän. Vaikka vastaajien joukossa oli aiemmin opettajina toimineita, kokivat he silti opetuksen puutteelliseksi ja kaipasivat enemmän opetusta sekä teoriassa että käytännössä hevosiin liittyen. Yksi ruokintaan keskittyvä kurssi ei ollut riittävä vastaajien tarpeisiin.

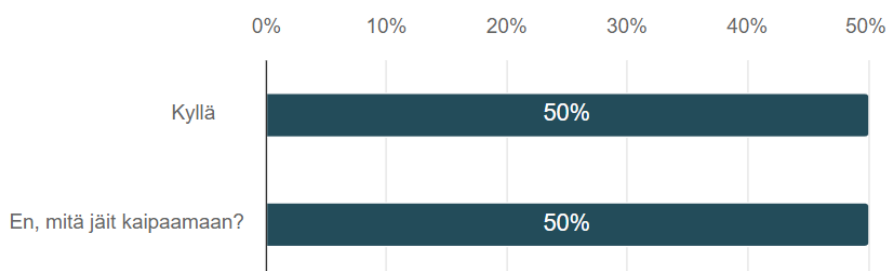
Vastaajat kokivat, että vaikka Excelin ja Wordin käyttöä käsiteltiin opetuksessa, digitaalisen osaamisen opetus ei heidän mielestään vastannut nykypäivän tarpeisiin. Haasteena opetukseen tuo opetusmateriaaleja ja -menetelmiä suunniteltaessa tulevaisuuden innovaatiot ja kehityssuunnat. Lisäksi opettajien koulutus ja asiantuntemus voi olla rajoittava tekijä, koska opettajienkin on pysyttävä ajan tasalla nopeasti muuttuvassa digitaalisessa ympäristössä.

Vipusen tilastopalvelun (2022) raportit osoittavat, että yli puolet Suomen agrologiopiskelijoista koki saaneensa tutkinnostaan riittävät valmiudet työelämään (kuva 1, 25). He arvioivat osaamisensa ja työnvastaavuuden keskimäärin arvosanalla 4,47 asteikolla 1–6 (kuva 2, 26), mikä ylittää keskitason. Lisäksi opintojen aikana osaamisen kehittyminen saa arvosanan 4,38 (kuva 3, 26). Täytyy huomioida, että tässä raportissa on vastannut kaikki agrologitutkinnon saaneet, eivät pelkästään hevosalalla työskentelevät.

Tässä kyselyssä vastaukset kysymykseen "Saitko mielestäsi agrologikoulutuksesta kokonaisuutena riittävät pohjatiedot ja -taidot toimia hevosalan työtehtävissä" olivat yhtä suuret (kuva 12). Tämä heijastaa vastaajien erilaisia näkemyksiä siitä, tarjoaako agrologikoulutus riittävät valmiudet hevosalan työtehtäviin. Tasapainoinen vastausjakauma viittaa siihen, että toiset vastaajista kokevat koulutuksen tiedot ja taidot riittämättömiksi käsittelemään hevosalan monimuotoisia ja vaativia työtehtäviä, kun taas toiset ovat tyytyväisiä saamaansa koulutukseen ja pitävät sitä riittävänä hevosalan työtehtävissä menestymiseen. Tämä osoittaa, että agrologikoulutuksen tarjoamat tiedot ja taidot voivat vaihdella yksilöllisesti vastaajien kokemusten ja tarpeiden mukaan.

Saitko mielestäsi agrologikoulutuksesta kokonaisuutena riittävät pohjatiedot ja -taidot toimia hevosalan työtehtävissä?

Vastaajien määrä: 20

KUVA 12. Tyytyväisyys riittävien pohjatietojen ja -taitojen saantiin koulutuksessa (Pesonen 2024i).

Kysymyksen avoimessa osuudessa vastanneet olivat pääasiassa niitä, jotka eivät kokeneet saaneensa riittäviä tietoja ja taitoja hevosalan työtehtäviin. Vastajat korostivat tarvetta syvällisemmälle perehtymiselle hevosalouteen kaikilla osa-alueilla ja kokivat, että sekä perusasioiden että syventävien opintojen olisi pitänyt olla kattavampia. Onneksi vastauksissa löytyi myös positiivista palautetta, erityisesti tuotantokustannuslaskenta ja muut käytännön asiat koettiin tärkeiksi. Joukossa oli myös itsekriittisyyttä, sillä osa vastaajista tunnusti, että he olisivat voineet hankkia enemmän tietoa ja osaamista tietyissä aiheissa, jos olisivat keskittyneet opintoihinsa enemmän.

Vastauksista korostui, että kaivattiin enemmän erikoistumista ja syventävää opetusta, jotta voitaisiin vastata hevosalan työtehtävien vaatimuksiin. Ilman hevosiin liittyvää taustaa agrologikoulutuksella nähtiin olevan rajallinen merkitys hevosalan työtehtävissä. Erityisesti kaivattiin laajempaa tietoa hevosalouden yrittäjyydestä. Vaikka agrologikoulutus koettiin lisäävän osaamista ja antavan näkemyksen hevosalasta maaseutuelinkeinojen osana, suurin osa vastaajista totesi, että varsinaisen hevosalan osaamisen hankkiminen tapahtui kuitenkin harrastuksen, työelämän ja muiden koulutusten kautta.

6.4 Tulevaisuuden osaamistarpeet

Hevosalouden monimuotoisuus ja jatkuvat muutokset edellyttävät ammattilaisilta laaja-alaista osaamista ja kykyä sopeutua nopeasti muuttuviin tilanteisiin. Tämä näkemys vahvistui myös viimeisen avoimen kysymyksen vastauksista, joka korosti tulevaisuuden osaamisalueiden merkitystä. Vastajat korostivat useita osaamistarpeita, joita he pitävät keskeisinä menestymisen kannalta tulevaisuuden hevosaloudessa. Kolme tärkeintä tekijää, jotka nousivat esiin, olivat johtamis- ja vuorovaikutustaidot, taloudellinen osaaminen ja hevosten hyvinvointi.

Yksi keskeisimmistä tulevaisuuden tekijöistä vastaajien mielestä oli johtamis- ja vuorovaikutustaitojen merkitys hevosalouden ammattilaisille. Koska hevosalouden toimijat ovat säännöllisesti vuorovaikutuksessa monien eri sidosryhmien kanssa. Tässä korostuu kyky johtaa niin itseään kuin muitakin sekä hallita tehokasta vuorovaikutusta. Tämä ulottuu oman työn organisointiin, muiden työntekijöiden ohjaamiseen ja tiimityöskentelyn koordinointiin. Neuvottelu- ja viestintätaidot ovat myös keskeisiä, sillä yhteistyö ja vuorovaikutus ovat avainasemassa hevosaloudessa. Menestyksellisen yhteistyön ja asioiden eteenpäin viemisen kannalta nämä taidot olivat vastaajien mielestä välttämättömiä.

Taloulosaamisen merkitys nousi tärkeäksi tekijäksi, sillä se vaikuttaa suoraan hevosalouden kannattavuuteen ja kestävyYTEEN. Hevosalous on liiketoimintaa, ja taloudelliset tekijät ovat avainasemassa sen menestykselle. Budjetoinnin, varainhallinnan ja resurssien oikeanlaisen käytön ymmärtäminen ja hallinta ovat välttämättömiä tekijöitä, jotta toiminta voi olla kestävä ja kannattavaa. Tämä koskee niin yritystoimintaa kuin myös yksittäisiä hevosten omistajia ja tallinpitäjiä.

Vastajat korostivat vastauksissaan kyselyn ulkopuolisista näkökulmista myös hevosten hyvinvoinnin merkitystä kolmantena keskeisenä tekijänä tulevaisuudessa. Hevosaloudessa ei ole kyse pelkästään taloudellisesta näkökulmasta, vaan painotetaan voimakkaasti eläinten hyvinvoinnin huomioimista.

Tämä edellyttää syvällistä ymmärrystä hevosten tarpeista ja käyttäytymisestä, sekä kykyä tehokkaan yhteistyöhön eri toimijoiden kanssa (mm. eläinlääkärit, valmentajat). Lisäksi hevostalouden ammattilaisilta odotetaan vahvaa ja monipuolista tietämystä hevosesta lajina ja niiden tarpeista, mikä nähdään välttämättömänä kestäväenä toimintamallina hevosalalla. Tähän liittyy lisäksi toiminnan yhteiskunnallinen hyväksyttävyys ja vastuu ympäristöasioista.

Osana tärkeimpiä osaamisalueita hevostalouden ammattilaisilla korostui vahva sopeutumiskyky ja kyky johtaa muutoksia jatkuvasti muuttuvassa toimintaympäristössä. Teknologian nopea kehitys avaa uusia mahdollisuuksia, mutta samalla vaatii jatkuvaa osaamisen päivittämistä ja uuden oppimista. Itsenäisen työskentelyn taidot, kuten oma-aloitteisuus ja jatkuva itsensä kehittäminen, ovat tulevaisuuden menestyksen keskeisiä tekijöitä. Lisäksi vastaukset painottivat kriittisen ajattelun ja tutkimustiedon merkitystä alan muutosten seuraamisessa ja kehityksen edistämässä. Ympäristöasioiden ja kestävä kehityksen huomioiminen tulee korostumaan entisestään hevostalouden harjoittamisessa tulevaisuudessa.

Agrologikoulutuksen kehittämässä olisi harkittava kurssien ja harjoitusten lisäämistä, jotka keskittyvät tulevaisuuden hevostalouden keskeisiin osaamisalueisiin. Tällaisia alueita voisivat olla esimerkiksi johtamis- ja vuorovaikutustaidot, mukaan lukien neuvottelutaitojen kehittäminen. Talousosaamisen merkitystä voisi korostaa tarjoamalla opiskelijoille kursseja, jotka käsittelevät taloushallintoa ja budjetointia hevostalouden näkökulmista. Lisäksi voitaisiin painottaa hevosten hyvinvointia, yhteistyötaitoja ja hevostalouden ymmärtämistä osana laajempaa maataloussektoria.

Opiskelijoiden käytännön osaamisen kehittämiseksi voitaisiin tarjota monipuolisempia harjoituksia ja projekteja, joissa he voivat konkreettisesti soveltaa oppimaansa teoriaa käytännön tilanteissa. Lisäksi olisi olennaisen tärkeää sisällyttää opetusohjelmaan kursseja, jotka käsittelevät muutosjohtamista ja sopeutumiskykyä, sillä nämä taidot ovat olennaisia jatkuvasti muuttuvassa työelämässä menestymiselle. Opiskelijoita tulisi myös kannustaa aktiivisesti seuraamaan alan muutoksia ja oppimaan uusia taitoja ja tekniikoita, jotta he voivat pysyä ajan tasalla ja kehittää osaamistaan vastaamaan tulevaisuuden haasteisiin.

7 JOHTOPÄÄTÖKSET

Tässä opinnäytetyössä tarkastellaan agrologikoulutuksen vaikutusta opiskelijoiden valmiuksiin toimia hevostalouden työtehtävissä, keskittyen yleisten työelämävalmiuksien kehittymiseen suhteessa hevostalouden tarpeisiin. Opinnäytetyössä korostetaan valmistuneiden kokemuksia sekä heidän työelämässään saamiaan näkemystä. Tavoitteena oli selvittää, miten opiskelijoiden koulutus ja ammatillinen kehitys vastaavat hevostalouden työelämän vaatimuksia, sekä tunnistaa tekijöitä, jotka vaikuttavat siihen, miten hyvin opiskelijat kykenevät soveltamaan opintojensa aikana hankkimiaan taitoja ja tietoja käytännön työelämässä hevostalouden alalla.

Tutkimuksessa tehty kysely toi esiin, että agrologikoulutuksen saaneiden osaaminen vaihtelee merkittävästi vastaajien työkokemuksen ja tarpeiden mukaan. Vaikka vastaukset tarjoavat hyödyllistä tietoa alan kehityksen tueksi, niiden syvällisempi ymmärtäminen edellyttää perusteellisempaa analyysia. Jatkossa olisi tärkeää suunnitella kyselyt siten, että ne antavat kattavamman kuvan opiskelijoiden ja ammattilaisten tarpeista ja odotuksista.

Vastaukset korostivat yhtä tärkeää tekijää tulevaisuuden hevostalouden menestykselle: johtamis- ja vuorovaikutustaitojen merkitystä ammattilaisille alalla. Hevostalouden toimijat käyvät jatkuvaa vuoropuhelua monien eri sidosryhmien kanssa. Tärkeää tässä yhteydessä on kyky toimia johtajana, sekä omien että muiden toimien osalta, hallita viestintää tehokkaasti ja ohjata tiimityötä. Tämä sisältää työn organisoinnin, työntekijöiden ohjaamisen ja yhteistyön toimintaan. Neuvottelu- ja viestintätaidot ovat avainasemassa, sillä menestyksenkäs yhteistyö ja asioiden eteenpäin vieminen vaativat näitä taitoja.

Taloulosaamisen merkitys on suuri kaikilla aloilla tällä hetkellä, ja kyselyn vastaukset myös kertoivat tämän suuntauksen. Tarjoamalla opiskelijoille monipuolisia kursseja, jotka käsittelevät taloushallintoa, budjetointia ja markkinointia hevostalouden yhteyksissä vahvistettaisiin osa-aluetta, mitä myös työelämässä tarvitaan. Kyseinen lähestymistapa tarjoaisi opiskelijoille mahdollisuuden vahvistaa taloudellista osaamistaan, jota he voivat hyödyntää monipuolisesti ja tehokkaasti erilaisissa hevostalouden yhteyksissä ja tilanteissa. Näiden taitojen avulla opiskelijat voivat osallistua aktiivisesti hevostalouden liiketoiminnan kehittämiseen ja hallintaan, edistäen samalla alan kestävästä kasvusta ja menestystä.

Kysely toi esiin myös kolmannen merkittävän osaamistarpeen, joka koski hevosten hyvinvoinnin ja hevostalouden roolin ymmärtämistä maataloussektorilla. Käytännön osaamisen kehittämiseksi tulisi tarjota enemmän harjoituksia ja projekteja, joissa opiskelijat voivat soveltaa oppimaansa käytännössä. Lisäksi opiskelijoita tulisi kannustaa seuraamaan aktiivisesti alan muutoksia ja oppimaan uusia taitoja ja teknologioita, mikä on tärkeää vastaajien korostaessa käytännön taitojen, verkostoitumisen ja jatkuvan oppimisen merkitystä.

Vaikka vastaajien keskuudessa digiosaaminen ja teknologia eivät nousekaan kolmen tärkeimmän osaamisalueen joukkoon, on tärkeää tiedostaa digitalisaation tarjoamat mahdollisuudet ja tarpeet alalla. Alan perinteinen luonne ja vakiintuneet käytännöt saattavat aiheuttaa muutosvastarintaa ja vanhanaikaisten toimintatapojen jatkumista. Siksi on olennaista yhdistää digitalisaatio osaksi toiminn-

taa ja koulutusta, jotta voidaan vastata tulevaisuuden haasteisiin entistä paremmin. On myös tärkeää huomioida eri ikäryhmien näkemuserot digitalisaatioon liittyvissä näkökulmissa: nuoremmat saattavat pitää digitaalisia taitoja itsestäänselvyyksinä, mikä voi vähentää heidän motivaatiotaan oppia niistä enemmän.

Kyselyn tavoitteena oli tarkastella Savonia-ammattikorkeakoulusta vuosina 2010–2021 valmistuneiden opiskelijoiden kokemuksia, mutta sähköposti lähetettiin kaikille vuosien 2009–2024 välillä valmistuneille opiskelijoille. Tämä aiheutti jonkin verran epäselvyyttä tutkimuksen aikakehyksen suhteen. Vaikka muutokset valmistumisvuosissa saattoivat tuoda mukanaan ylimääräisiä vastauksia, tämä ei merkittävästi vaikuttanut tutkimustuloksiin. Koska kyselyä jaettiin myös muita kanavia pitkin, ei tehty ammattikorkeakoulujen välistä vertailua, vaan keskityttiin yleisiin havaintoihin. Vertaillen näitä tuloksia Launikiven (2011) havaintoihin voidaan huomata vastaavuuksia Hämeen ammattikorkeakoulun aiempiin tuloksiin, joiden perusteella Hämeen ammattikorkeakoulu teki uudistuksia hevosalan opintojen kehittämiseksi.

Tutkimuksen eettisyys varmistettiin anonyymiydellä, mikä mahdollisti vastaajien vapaan mielipiteen ilmaisun. Vastausprosentin tarkka arviointi oli vaikeaa, koska Agrologiliiton jäsenkirjeiden lähettämismäärästä ei ollut tietoa, ja vastauslinkin jakaminen heidän Facebook-sivuillaan tavoitti tuntemattoman määrän vastaanottajia. Saman suuntaiset tulokset aiempiin tutkimuksiin nähden lisäävät tämän tutkimuksen luotettavuutta, vaikkakin kyselyn kaikkiin kysymyksiin vastasi vain 19 vastaaja. Alhainen vastausmäärä heikentää tutkimuksen kokonaisluotettavuutta. Avoimen kysymyksen vastauksissa esiin tulleet kehitysehdotukset tarjoavat kuitenkin arvokasta informaatiota koulutukselle jatkotoimenpiteitä varten.

Launikiven (2011) tutkimuksen perusteella Hämeen ammattikorkeakoulusta valmistuneet hevosagrologit pitivät koulutusta pääosin sopivana työelämän tarpeisiin, sillä 64,6 % heistä koki sen vastaavan hyvin tai melko hyvin ammattialan vaatimuksiin. On kuitenkin tärkeää huomata, että Vipusen vastaajat kattavat kaikki agrologit, eivätkä ne erottele hevostalouden parissa työskenteleviä. Tämä seikka tekee vertailun suuntaa antavaksi, kun tarkastellaan hevosalan koulutuksen tyytyväisyyttä ja sen vastaavuutta työelämän tarpeisiin.

Tutkimuksen tulokset heijastavat samansuuntaisia tarpeita kuin Launikiven (2011, 32) havainnot. Jo tuolloin korostettiin suurinta tarvetta yrittäjyyteen, yritystalouteen, johtamiseen, erilaisiin viestintä- ja vuorovaikutustaitoihin sekä markkinointiin liittyviin opintoihin, joita vastaajat toivoivat käsiteltävän laajemmin hevostalouden näkökulmista. Hämeen ammattikorkeakoulu vastasi tähän tarpeeseen aloittamalla tradenomi (AMK) -tason hevostalouden liiketoiminnan koulutuksen syksyllä 2019. Suomessa ei enää ole tarjolla puhtaasti hevostalouden agrologikoulutusta missään ammattikorkeakoulussa, vaan ainoastaan opintojaksoja, jotka liittyvät hevosalaan. (Nyysönen 2021, 1, 12.)

8 POHDINTA

Tulevaisuuden menestymisen kannalta keskeiset osaamisalueet hevosalalla sisältävät vahvat johtamis-, vuorovaikutus- ja neuvottelutaidot sekä talousosaamisen ja hevosten hyvinvoinnin huomioimisen. Lisäksi on tärkeää tarjota täydennyskoulutusta, jotka keskittyvät muutosjohtamiseen ja sopeutumiskykyyn, koska nämä taidot ovat ratkaisevia alati muuttuvassa työympäristössä menestymiselle. Opetussuunnitelmien tulisi ottaa huomioon yhteiskunnan hyväksyntä, ympäristövaikutukset ja eettiset periaatteet, ja tarjota opiskelijoille mahdollisuus kehittää laajaa ja monipuolista osaamista hevos-talouden alalla.

Agrologikoulutuksen kehittämisessä on tärkeää huomioida opiskelijoiden yksilölliset tarpeet ja työ-elämän vaatimukset tarjoamalla monipuolisia kursseja ja harjoituksia, jotka vastaavat hevos-talouden moninaisiin haasteisiin. Tavoitteena tulisi olla tarjota opiskelijoille tarvittavat valmiudet ja mahdollisuudet työllistyä hevos-talouden alalle. Tämä edellyttää myös opettajilta aktiivisuutta ja opetussuunnitelmien jatkuvaa päivittämistä vastaamaan alan tarpeita ja kehitystä.

Hevosala on vetovoimainen ala, mutta ammattikorkeakoulut eivät ehkä näe sen tarjoamista koulu-tusohjelmissa taloudellisesti kannattavana. Tämä voi johtaa niukkaan hevosalan koulutustarjontaan. Kuitenkin alalla, jossa rakenteet ovat hyvinkin perinteisiä, tarvitaan agrologeja alan muutosprosessihin. Vastaamalla hevosalan kasvaviin koulutustarpeisiin ja sisällyttämällä monialaista yhteistyötä sekä hevos-talouden näkökulmia opetussuunnitelmiin voidaan hevosalaa kehittää tulevaisuudessa

Tulevaisuudessa on keskeistä vahvistaa ammatillista pätevyyttä hevosalalla tarjoamalla laajaa ja monipuolista koulutusta, joka joustavasti vastaa alan muuttuviin tarpeisiin ja vaatimuksiin. Tämä edellyttää, että sekä oppilaitokset että alan toimijat tekevät tiivistä yhteistyötä ja sitoutuvat hevos-talouden koulutuksen jatkuvaan kehittämiseen.

Kokonaisvaltaisesti agrologikoulutusta tulisi kehittää ottamalla huomioon opiskelijoiden yksilölliset tarpeet ja työelämän vaatimukset. Opetussuunnitelmia voisi kehittää sisällyttämällä hevos-talouden näkökulmat nykyisiin opintoihin ja opintojaksoihin. Tavoitteena tulisi olla monipuolinen kurssivalikoima harjoitustehtävineen, jotka vastaavat hevos-talouden monipuolisiin haasteisiin. Ohjauksen avulla opiskelijat voisivat suunnata opintojaan hevos-talouteen, ymmärtää alan erityispiirteitä ja työllistymismahdollisuuksia, sekä tehdä tietoisempia päätöksiä opinnoistaan ja urastaan. Lisäksi opiskelijoita tulisi kannustaa aktiiviseen alan seuraamiseen ja jatkuvaan uusien taitojen ja tekniikoiden oppimiseen vastatakseen alan muutoksiin.

Kokonaisuudessaan opinnäytetyön läpikäynti oli pitkä ja monitahoinen prosessi, jossa esiintyi erilaisia viivästyksiä ja hetkiä, jolloin työskentelytahdissa oli vaikeuksia pysyä. Silti työn tekeminen oli innostavaa ja motivoivaa, koska käsiteltävä aihe oli kiinnostava ja tutkimuksellisesti haastava. Opinnäytetyön parissa työskentely edisti aineiston käsittelytaitoja, tiimityöskentelytaitoja, aikatauluttamista ja esiintymistaitoja. Lisäksi se tarjosi uusia näkökulmia ja tutkimustietoa agrologikoulutuksen opintojaksojen sisältöjen kehittämiseen.

Opin analysoimaan kyselytutkimuksen tuloksia Webropol-sovelluksen työkaluilla. Huomasin, että kysymysten muotoilu vaatii harkintaa. On ennakoitava, miten tulokset voidaan parhaiten hyödyntää ja

miten ne voidaan ottaa huomioon kokonaisuudessa. Opinnäytetyön kyselylomake tarjoaa pohjan jatko- tai seurantakyselylle. Kysymysjärjestystä on syytä harkita uudelleen vastaamaan paremmin tavoitteita tai miettiä, jättäisikö jonkun vaihtoehdon kokoaan pois vai lisääkö esimerkiksi jonkun avoimen kysymyksen täydennyskoulutustarpeesta.

Opinnäytetyön tuloksista koostettu artikkeli tarjoaa toimeksiantajalle ajankohtaista tietoa agrologikoulutuksen työelämävalmiuksista. Tämän tiedon avulla voidaan avata rakentavia keskusteluja eri koulutusorganisaatioiden kanssa mahdollisista kehittämiskohteista koulutusohjelmissa. Artikkelin avulla voidaan tunnistaa vahvuuksia ja heikkouksia nykyisissä koulutusohjelmissa sekä tehdä suunnitelmia ja päätöksiä tulevaisuuden koulutustarjonnan parantamiseksi ja vastaamiseksi työelämän muuttuviin tarpeisiin.

Aluksi tutkimusasetelman hahmottaminen oli haastavaa, mutta kun asetelma selkiytyi, tutkimuksen toteuttaminen sujui helpommin. Tulokset olivat osittain odotettuja, ottaen huomioon agrologikoulutuksen muuttumisen enemmän yleisluontoisemmaksi koulutukseksi, mikä luonnollisesti vaikuttaa hevostalouden opintojaksojen määrään. Tutkimustuloksia voidaan hyödyntää korkeakoulujen kurssi-tarjonnan sekä täydennyskoulutuksen kehittämisessä.

Kun syvennyin tarkemmin koulutusrakenteisiin, sain laajemman näkökulman agrologikoulutuksen monimuotoisuuteen ja sen tarjoamiin mahdollisuuksiin. Tämä antoi minulle syvempää ymmärrystä siitä, miksi osa ihmisistä saattaa esittää kriittisiä näkemyksiä koulutusohjelmaa kohtaan. On tullut selväksi, että koulutuksen hyötyjen kokeminen opiskelijalle voi vaihdella merkittävästi yksilöllisten taustojen, kokemusten ja kiinnostuksen kohteiden perusteella. Tämä korostaa tarvetta joustavuu-delle ja monimuotoisuudelle koulutuksessa, jotta se voi vastata erilaisten opiskelijoiden tarpeisiin ja odotuksiin. Hevosalan koulutus on syytä pitää Suomessa elinvoimaisena, innovatiivisena ja kestä-vänä, jotta ala saisi koulutuksesta kaiken mahdollisen hyödyn irti.

LÄHTEET

Työssä on käytetty seuraavasti tekoälyä:

ChatGPT 2023. OpenAI. GPT-3.5. Käytetty opinnäytetyön jäsentelyyn, marraskuu 2023.
<https://chat.openai.com>

Airila, Auli & Bergbom, Barbara 2017. Verkostot pienyrittäjän tukena. Pdf-tiedosto. Työterveyslaitos.
<https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/135334/Verkostot%20pienyritt%C3%A4j%C3%A4n%20tukena.pdf?sequence=1>. Viitattu 29.11.2023.

Allen, Robert, Teodoro, Naysa Brasil & Manley, Catherine 2017. Future skills and training. A practical resource to help identify future skills and training. Australian Industry and Skills Committee (AISC). Pdf-tiedosto. <https://ontargetworkskills.files.wordpress.com/2018/01/2016-aisc-future-skills-and-training.pdf>. Viitattu 3.12.2023.

Asetus 2016/679/EU: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus luonnollisten henkilöiden suoje-
 lusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY
 kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus). <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>. Viitattu 28.2.2024.

Borg, Sami (2003). Menetelmäopetuksen tietovaranto. Verkko-oppimisympäristön tekstiosio
 21.1.2003. MOTV-hanke. FSD Yhteiskuntatieteellinen tietoaarkisto. Tampereen yliopisto. PDF-tie-
 dosto. https://www.mv.helsinki.fi/home/mmattila/kvanti/motv_tekstit.pdf. Viitattu 27.2.2024.

Flygare, Sofia 2019. Digitalisoituminen mullistaa ja avartaa maailmaa. Verkkojulkaisu. Maaseutuku-
 riiri 19.12.2019. <https://www.maaseutukuriiri.fi/2019/12/19/digitalisoituminen-mullistaa-ja-avartaa-maailmaa/>. Viitattu 29.11.2023.

Fredriksson, Marika & Saarivirta, Toni 2015. Johtaminen eilen ja tänään – johtamisen rooli oppimi-
 sen mahdollistajana. Ammattikasvatuksen aikakauskirja 17 (1), 7–20. <https://journal.fi/akakk/article/view/90152/49325>. Viitattu 29.11.2023.

Hakkarainen, Sanna 2022. Tulevaisuuden tekeminen osana strategista ajattelua ja toimintaa. Syste-
 maattisen teologian tutkielma. Helsingin yliopisto. Pdf-tiedosto. <https://helda.helsinki.fi/server/api/core/bitstreams/95f73def-a0f3-47f9-8d9f-1491ba6ff88d/content>. Viitattu 3.12.2023.

Heikkilä, Tarja 2014. Tilastollinen tutkimus. 9. uud.p. Edita Helsinki.

Helsingin yliopisto 2023. Maataloustieteiden kandiohjelma. Verkkojulkaisu. <https://www.helsinki.fi/fi/koulutusohjelmat/maataloustieteiden-kandiohjelma/opiskelu>. Viitattu 9.11.2023.

Hevosurheilu 2023. Emma Uusi-Simola palkittiin vuoden hevosenhoitajana. Artikkel. Julkaistu
 22.11.2023. <https://ratsastus.hevosurheilu.fi/uutiset/ratsastusuutiset/emma-uusi-simola-palkittiin-vuoden-hevosenhoitajana>. Viitattu 26.11.2023.

Hirsjärvi, Sirkka 1983. Kasvatustieteen käsitteistö. Otava Helsinki.

Hirsjärvi, Sirkka, Remes, Pirkko ja Sajavaara, Paula 2009. Tutki ja kirjoita. 15. painos. Tammi Hel-
 sinki.

Hulkkonen, Iina & Pussinen, Sirpa 2020. Hevostallien työ -artikkelikokoelma. Työprosessit kuntoon
 ja tuottavuutta hevosyrityksille -hankkeen verkkojulkaisu. Työtehoseura ry. TTS: n julkaisuja 463.
 Pdf-tiedosto. https://www.tts.fi/files/5258/Hevostallien_työ_artikkelikokoelma_TTS_Tyoteho-seura.pdf. Viitattu 19.10.2023.

Hyytinen, Heidi 2015. Looking Beyond the Obvious Theoretical, Empirical and Methodological Insights into Critical Thinking. Institute of Behavioural Sciences. Studies in Educational Sciences 260. University of Helsinki. Pdf-tiedosto. <https://helda.helsinki.fi/server/api/core/bitstreams/b7271117-054d-429b-86af-6745ed9fb986/content>. Viitattu 23.11.2023.

Hämeen ammattikorkeakoulu julkaisu aika tuntematon. Hevosalan liiketoiminnan opetussuunnitelmat. Verkkojulkaisu. <https://www.hamk.fi/amk-tutkinto/hevosalan-liiketoiminta-tradenomi-amk/>. Viitattu 9.11.2023

Hätönen, Heljä 2011. Osaamiskartoituksesta kehittämiseen II. 50–51. Educa-Instituutti 2011.

Iisalo, Taimo 1989. Kouluopetuksen vaiheita, keskiajan katedraalikoulusta nykyisiin kouluihin. Lisäpainos 2. p. 1989. Otava Helsinki.

Iivari, Saara 2020. Suomen Hippos ry. Viestintäpäällikkö. Hevostallien työ -artikkelikokoelma. Työprosessit kuntoon ja tuottavuutta hevosyrityksille -hanke. Työtehosteura ry. TTS: n julkaisuja 463. Pdf-tiedosto. https://www.tts.fi/files/5258/Hevostallien_työ_artikkelikokoelma_TTS_Tyotehosteura.pdf Viitattu 30.10.2023.

Jaakkonen, Anna-Kaisa 2021. Maatilojen lukumäärä vähenee, mutta maatalousmaa säilyy käytössä. Artikkel. Luonnonvarakeskus. <https://www.luke.fi/fi/uutiset/maatilojen-lukumaara-vahenee-mutta-maatalousmaa-sailyy-kaytossa>. Viitattu 5.11.2023

Jääskeläinen, Raimo 2012. Savonia-ammattikorkeakoulun alkutaival. Teoksessa Ulla Voutilainen ja Petteri Alanko (toim.) Savonia – 20-vuotisjuhla julkaisu. 14. Savonia-ammattikorkeakoulu. Saarijärvi.

Kankainen, Saara 2022. Mitä ovat tulevaisuuden työelämätaidot 2020-luvulla? Artikkel. Julkaistu 31.05.2022. Verkkojulkaisu. <https://hyplus.helsinki.fi/mita-ovat-tulevaisuuden-tyoelamataidot-2020-luvulla/>. Viitattu 30.11.2023.

Kleemola, Katri 2023. Variation in novice students' critical thinking and argumentation. Transition to higher education is not a level playing field. Kasvatustieteellisiä tutkimuksia, numero 159. Pdf-tiedosto. <https://helda.helsinki.fi/server/api/core/bitstreams/07302f73-7c80-4d6d-a724-7a22d8333ad1/content>. Viitattu 18.2.2024.

Korhonen, Petra 2022. Agrologikoulutus ja sen vastaavuus työelämään. Opinnäytetyö. Maaseutuelinkeinojen tutkinto-ohjelma. Jyväskylän ammattikorkeakoulu. 12–16. https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/704351/Opinnaytetyo_Korhonen_Petra.pdf?sequence=2&isAllowed=y. Viitattu 3.12.2023.

Korvenheimo, Timo 2022. Ravivalmentaja. Hevosalan koulutus ja työelämä NYT-seminaari. Esitelmä. Vermo 27.4.2022.

Kristola, Risto 2023. Yrityksen menestyksekkäs johtaminen. Tuotantotalouden diplomityö. Teknologia-yritystäjyys. https://lutpub.lut.fi/bitstream/handle/10024/165999/diplomityo_kristola_risto.pdf?sequence=1&isAllowed=y Lappeenrannan–Lahden teknillinen yliopisto LUT. Viitattu 20.2.2024.

Laine, Päivi 2014. Hevosalan ammatit ja koulutus. Teoksessa Laitinen, A. & Mäki-Tuuri, S. (toim.) Hevoset ja kunta – rajapintoja. 30–35. Ypäjä: Hippolis – Hevosalan osaamiskeskus ry.

Launikari, Mika & Hario, Pasi 2021. Työnantajat ja digitalisaatio – Digiosaaminen on perustaito 2020-luvun työelämässä. Laurea Journal. 15.2.2021. Verkkojulkaisu. <https://journal.laurea.fi/tyonantajat-digitalisaatio-digiosaaminen-on-perustaito-2020-luvun-tyoelamassa/#74b15a4c>. Viitattu 29.11.2023.

Launikivi, Julia 2011. Agrologi (AMK) - Työllistääkö hevostalous? Opinnäytetyö. Maaseutuelinkeinojen koulutusohjelma. Hämeen ammattikorkeakoulu. <https://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-201105208944>. Viitattu 18.4.2022.

Laurén, Kirsi 2006. Suo - sisulla ja sydämellä. Suomalaisten suokokemukset ja -kertomukset kulttuurisen luontosuhteen ilmentäjinä. Helsinki, Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.

Mäenpää, Minna 2022. Toimitusjohtaja. Suomen Hippos. Vastuullinen ja elinvoimainen hevoskasvatus ja omistajuus. Paneelikeskustelu. Jalostuspäivät 18.3.2022 Forssa.

Mäki-Tuuri, Sanna & Pussinen, Sirpa 2018. Uudistuva hevostalous -artikkelikokoelma. Sirpa Pussinen (toim.). HAMKin e-julkaisu 7/2018. Pdf-tiedosto. https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/154076/Uudistuva_hevostalous_e-julkaisu.pdf?sequence=1&isAllowed=y. Viitattu 29.11.2023.

Nurmi, Suvielise, 2016. Mitä sopeutuminen ympäristömuutoksiin vaatii? Sitran artikkeli. Julkaistu 21.10.2020. Verkkojulkaisu. <https://www.sitra.fi/artikkelit/mita-sopeutuminen-ymparistomuutoksiin-vaatii/>. Viitattu 1.12.2023.

Nyysölä, Kari 2022. Koulutus tulevaisuudessa. Ennakointinäkökulmia koulunkäyntiin, kehittämiseen ja osaamiseen. Opetushallitus. Raportit ja selvitykset 2022:1. 100–126. Pdf-tiedosto. https://www.oph.fi/sites/default/files/documents/Koulutus_tulevaisuudessa_2.pdf. Viitattu 30.10.2023.

Nyysönen, Jessica 2021. Hevostalouden agrologitutkinnon (amk) - Vastaavuus työelämän tarpeisiin. Opinnäytetyö. Maaseutuelinkeinojen koulutusohjelma. Hämeen ammattikorkeakoulu. https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/507781/Nyysso%CC%88nen_Jessica.pdf?sequence=2. Hämeen ammattikorkeakoulu. Viitattu 18.4.2022.

Opetushallituksen tilastopalvelu Vipunen 2024. AMK-seurantaraportti. Verkkojulkaisu. <https://app.powerbi.com/view?r=eyJrIjoizDk5MmY2MzQtY2E1Ni00MGE4LTg5OWUtNzUwZDJjY-TTixNGRmIiwidCI6IjIxMDczODI6LTQ0YjgtNDcxNi05ZGEyLWM0ZTNhY2YwMzBkYiIsImMiOiJh9>. Viitattu 28.4.2024.

Opintopolku julkaisuaika tuntematon a. Maa- ja metsätaloustutkintotoimikunnan ammattikorkeakouluissa. Verkkojulkaisu. <https://opintopolku.fi/wp/ammattikorkeakoulu/mita-amkssa-voi-opiskella/maa-ja-metsataloustutkintotoimikunnan-ammattikorkeakouluissa/>. Viitattu 4.2.2022.

Opintopolku julkaisuaika tuntematon b. Ammatillinen koulutus. Verkkojulkaisu. <https://opintopolku.fi/konfo/fi/sivu/ammattillinen-koulutus> . Viitattu 10.10.2023

Opintopolku julkaisuaika tuntematon c. Ylempi amk-tutkinto – kehity asiantuntijana. Verkkojulkaisu. <https://opintopolku.fi/konfo/fi/sivu/ammattikorkeakoulututkinnot/#ylempi-amk-tutkinto--kehity-asiantuntijana>. Viitattu 7.11.2023.

Orava, Jenni 2022. Työhyvinvointi hevosalalla. Opinnäytetyö. Maaseutuelinkeinojen tutkinto-ohjelma. Oulun ammattikorkeakoulu. https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/743706/Orava_Jenni.pdf?sequence=2&isAllowed=y. Viitattu 23.11.2023.

Park, Won-Woo, Kim, Mee Sook & Gully, Stanley M 2017. Effect of cohesion on the curvilinear relationship between team efficacy and performance. Small Group Research. Julkaistu Online First.

Peltonen-Sainio, Pirjo & Sorvali, Jaana 2018. Uusia riskejä luonnonvara-aloille. Teoksessa Tuomenvirta Heikki, Haavisto Riina, Hildén Mikael, Lanki Timo, Luhtala Sami, Meriläinen Päivi, Mäkinen Kirsi, Parjanne Antti, Peltonen-Sainio Pirjo, Pelli-Sihvola Karoliina, Pöyry Juha, Sorvali Jaana & Veijalainen Noora 2018 (toim.) Sää- ja ilmastoriskit Suomessa – Kansallinen arvio. Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarja 43/2018. Verkkojulkaisu. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-287-601-0>. Viitattu 29.11.2023.

Pimiäinen, Kirsti 2015. Hevoset ja työturvallisuus. Työturvallisuuskeskus.

Pussinen, Sirpa 2020. Hevostallien työ -artikkelikokoelma. Työprosessit kuntoon ja tuottavuutta hevosyrityksille -hankkeen verkkojulkaisu. Työtehoseura ry. TTS:n julkaisuja 463. Pdf-tiedosto. https://www.tts.fi/files/5258/Hevostallien_työ_artikkelikokoelma_TTS_Tyotehoseura.pdf. Viitattu 30.10.2023.

Pussinen, Sirpa & Thuneberg, Terhi 2014. Hevosala vaikuttaa, työllistää ja liikuttaa. Teoksessa Anne Laitinen & Sanna Mäki-Tuuri (toim.) Hevoset ja kunta – rajapintoja. 19–27. Ypjä: Hippolis – Hevosalanosaamiskeskus ry.

Rantamäki-Lahtinen, Leena 2015. Maaseudun yrittäjyys. Teoksessa Niemi, Jyrki & Ahlstedt, Jaana (toim.). Suomen maatalous ja maaseutuelinkeinot 2015. 2. korjattu painos. Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 25/2015. 9–13. Verkkojulkaisu. Helsinki: Luonnonvarakeskus, <https://www.yumpu.com/fi/document/read/55300807/suomen-maatalous-ja-maaseu-tuelinkeinot-2015>. Viitattu 18.5.2022.

Rantanen, Tiina 2011. Yrittäjän liikeneuvotteluosaaminen. Jyväskylän yliopisto. Humanistinen tiedekunta. Puheviestintä. Kauppakorkeakoulu. Yrittäjyys. Pro Gradu-tutkielma, syksy 2011. Verkkojulkaisu. URI <http://urn.fi/URN:NBN:fi:juu-2011121311799>. Viitattu 29.11.2023.

Saali, Heli 2022. Digitaalisen markkinoinnin keinot – 7 eri tapaa. Digiportaati 2.0. Artikkelit. Julkaistu 12.1.2022. Verkkojulkaisu. <https://digiportaati.fi/digitaalisen-markkinoinnin-keinot-7-eri-tapaa/>. Viitattu 29.11.2023.

Saastamoinen, Markku 2010. Hevosalan nykytila, haasteet ja tutkimustarpeet. Suomen maataloustieteellisen seuran tiedote nro 26. Pdf-julkaisu. <https://journal.fi/smst/article/view/75704/37110> Viitattu 30.3.2024

Saastamoinen, Markku 2014. Hevosalan tulevaisuuden menestystekijöitä ja osaamista. Mahdollisuuksien hevonen. Tulevaisuuspäivä Espoo 2.4.2014. MTT Hevostutkimus.

Saastamoinen, Markku 2020. Hevostallien työ -artikkelikokoelma. Työprosessit kuntoon ja tuottavuutta hevosyrityksille -hankkeen pdf-tiedosto. TTS: n julkaisuja 463. https://www.tts.fi/files/5258/Hevostallien_työ_artikkelikokoelma_TTS_Tyotehoseura.pdf Viitattu 30.10.2023.

Salakari, Hannu 2004. Käytännön taitoja virtuaalisesti – simulaattoriopetuksen pedagogisen mallin kehittäminen. Tampereen yliopisto. Ammattikasvatuksen tutkimus- ja koulutuskeskus. Lisensiaatin tutkimus kasvatustieteen lisensiaatin työtä varten kesä 2004. Verkkojulkaisu. <https://trepo.tuni.fi/bitstream/handle/10024/76389/lisuri00022.pdf?sequence=1>. Viitattu 29.11.2023.

Salakari, Hannu 2007. Taitojen opetus. Ylinen: Eduskills Consulting.

Salmimies, Raija 2008. Onnistu itsesi johtamisessa. WSOY. Juva

Savonia-ammattikorkeakoulu julkaisuaika tuntematon. Opetussuunnitelmat. Verkkojulkaisu. <https://amksavonia.sharepoint.com/sites/reppu-luonnonvara>. Viitattu 17.5.2022.

Sorvisto, Susanna 2022. Kuinka kesytän raivoisan asiakkaan. Opinnäytetyö. Haaga-Helia ammattikorkeakoulu. Verkkojulkaisu. <https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/753892/Susanna%20Sorvisto%20Opinn%C3%A4ytety%C3%B6.pdf?sequence=2>. Viitattu 29.11.2023.

Suomen Tietotoimisto 2023. Oppisopimus 100 vuotta – työelämän ja oppilaitosten vahvaa yhteistyötä Pirkanmaalla. Tiedote. Julkaistu 28.9.2023. <https://www.sttinfo.fi/tiedote/70028962/oppisopimus-100-vuotta-tyoelaman-ja-oppilaitosten-vahvaa-yhteistyota-pirkanmaalla?publisherrId=69818341&lang=fi>. Viitattu 29.11.2023.

Teollisuusliitto 2020. Maaseudun työnantajaliiton ja Teollisuusliiton välinen maaseutuelinkeinojen Työehtosopimus 1.2.2020–31.1.2022. Pdf-tiedosto. <https://www.teollisuusliitto.fi/wp-content/uploads/2020/03/Maaseutuelinkeinojen-tyoehtosopimus-2020%E2%80%932022.pdf>. Viitattu 18.5.2022.

Sveriges lantbruksuniversitet julkaisuaika tuntematon. Hippolog - Ridlärare, tränare eller rådgivare? Verkkojulkaisu. <https://www.slu.se/utbildning/program-kurser/program-pa-grundniva/hippolog/>. Viitattu 9.11.2023.

Teppinen, Auli 2007. Teknologia käyttöön hevostalleille. Käytännön Maamies 12/2007.

Tiilikainen, Sanna 2009. Innovaatiotoiminta ja taloudellinen menestyminen hevosalan ja bioenergia-alan pienyrityksissä, MTT Taloustutkimus, selvityksiä 173. Helsinki: MTT Taloustutkimus. Verkkojulkaisu. <https://jukuri.luke.fi/bitstream/handle/10024/442391/mmts173.pdf?sequence=1&isAllowed=y#page=8&zoom=auto,-15,307>. Viitattu 16.10.2020.

Tilastokeskus julkaisuaika tuntematon. Koulutus. Verkkojulkaisu. <https://www.stat.fi/meta/kas/koulutus.html>. Viitattu 17.5.2022.

Timlin, Jenni 2022. Toiminnanjohtaja. Kymen-Karjalan hevosjalostusliitto. Haastattelu 13.5.2022.

Tuomi, Jouni & Sarajärvi, Anneli 2018. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Uudistettu laitos. Tammi Helsinki.

Tuomivaara, Timo 2005. Kvantitatiivinen ja kvalitatiivinen tutkimus. Tieteellisen tutkimuksen perusteet. Pdf-julkaisu. <https://www.mv.helsinki.fi/home/ttuomiva/Y125luku6.pdf>. Viitattu 17.5.2022.

Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2013. Hyvä tieteellinen käytäntö ja sen loukkausepäilyjen käsitteleminen Suomessa. Pdf-tiedosto. https://tenk.fi/sites/tenk.fi/fi-les/HTK_ohje_2012.pdf. Viitattu 10.5.2022.

Työllistävä Hevonen -hanke, 2010. Kasvava hevosala – uhat ja mahdollisuudet. Työllistävä Hevonen -hankkeen blogi. 1.7.2010. <https://tyollistavahevonen.wordpress.com/2010/07/01/kasvava-hevosala-%E2%80%93-uhat-ja-mahdollisuudet/>. Viitattu 1.12.2023.

TTS Työtehoseura 2023. Uudesta teknologiasta hyötyä. Kotieläintuotanto. Verkkojulkaisu. Digimaatalous.fi-verkkopalvelu. <https://www.digimaatalous.fi/tieto-ja-kaytanto/kotielaintuotanto-uudet-tekniikat-ja-digiratkaisut/>. Viitattu 29.11.2023.

TTS Työtehoseura 2019. Työprosessit kuntoon ja tuottavuutta hevosyrityksille. Hevostallien työ -artikkelikokoelma. Pdf-tiedosto. https://www.tts.fi/wp-content/uploads/2023/08/TJ463-Hevostallien_tyo_artikkelikokoelma_TTS_Tyotehoseura.pdf. Viitattu 20.11.2023.

Ursin, Jani ja Hyytinen, Heidi 2010. Mitä korkeakoulutuksessa opitaan? Esimerkkinä AHELO. Teoksessa R. Laukkanen (toim.) PISA, PIAAC, AHELO. Miksi ja 97 miten OECD mittaa osaamista? Opetus- ja kulttuuriministeriön julkaisuja 2010:17.

Vanha-Similä, Maria 2007. Työjuhdata kilpaurheilijaksi – kansallishevosen vaiheita. Artikkel. Pdf-tiedosto. [file:///C:/Users/hpape01/Downloads/86677-Artikkelin%20teksti-131855-1-10-20191023%20\(2\).pdf](file:///C:/Users/hpape01/Downloads/86677-Artikkelin%20teksti-131855-1-10-20191023%20(2).pdf). Viitattu 1.2.2024.

Vesterinen, Pirkko 2001. Projektiopiskelu ja –oppiminen ammattikorkeakoulussa. Jyväskylä studies in education, psychology and social research 189. Jyväskylä.

Vuorinen, Päivi ja Valkonen, Sakari 2007. Korkeakoulutuksesta työelämään. Työhön sijoittuminen ja työelämävalmiuden kaupan ja tekniikan alalla. Koulutuksen tutkimuslaitos, Tutkimuslauseita 37, Jyväskylän yliopisto. Jyväskylä.

Webropol Oy julkaisuaika tuntematon. Webropol-palvelu. Verkojulkaisu. <https://webropol.fi/>. Viitattu 18.5.2022.

LIITE 1: SAATESANAT KYSELYYN

Arvoisa vastaanottaja,

Olen Savonia ammattikorkeakoulun agrologi (AMK) -opiskelija ja teen opinnäytetyötäni Agrologien Liitolle, agrologikoulutuksen tarjoamiin valmiuksiin työskennellä hevosalalla tai hevosalan liittyvissä tehtävissä, oli kyseessä sitten kokopäiväinen tai osa-aikainen työ. Opinnäytetyöni ohjaajina toimii Agrologien Liitosta Anne Laitinen ja Savonia-ammattikorkeakoulusta Kati Partanen.

Kyselyn tarkoituksena on saada esiin näkemyksiä agrologikoulutuksen kehittämiseen, jotta agrologikoulutus pystyisi vastaamaan paremmin hevostalouden työelämän osaamistarpeisiin tulevaisuudessa. Vastausten avulla kerään jo valmistuneilta ja työelämässä olevilta tietoa, mitä he jäivät kaipaamaan koulutuksessa ja mistä olisi tulevaisuudessa hyötyä hevostalouden parissa työskennellessä.

Olisin erittäin kiitollinen, mikäli löytäisitte aikaa vastataksenne kyselyyni. Kyselyssä esitän monivalintakysymyksiä, ja joissakin osioissa on mahdollisuus antaa myös avoimia vastauksia. Vastaukset ovat anonyymejä, eikä niistä voida tunnistaa vastaajaa ([Tietosuojalomake](#)). Vastaaminen vie noin 10 minuuttia.

Kyselyyn pääset tästä linkistä: <https://link.webpolsurveys.com/S/611CA13DE5554261>.

Kysely on avoinna 1. – 22.3.2024

Suuret kiitokset jo etukäteen osallistumisestanne. Arvostan suuresti panostanne ja aikaa, jonka käytätte kyselyyn vastaamiseen. Voit olla yhteyksissä, mikäli sinulle tulee kysyttävää kyselyyn tai opinnäytetyöhöni liittyen.

Kiitollisena vastauksianne odottaen,

Päivi Pesonen
Agrologiopiskelija, Savonia AMK
paivi.pesonen@edu.savonia.fi

LIITE 2: KYSELYLOMAKKEEN RUNKO

Hevosala on käsitteenä laaja ja monitahoinen ja sen osaamisalueet ovat moninaisia. Hevosalalla voidaan tarkoittaa elinkeinotoimintaa, neuvontaa, harrastusta, urheilua ja/tai hyvinvointia. Perinteisesti hevosalaksi on määritelty tallinpitäjät, valmentajat ja ratsastuskoulut. Mutta hevosalalla työskennellään myös neuvonnan, kaupan tai palveluntuottajien saralla.

Kyselyn tarkoituksena on saada esiin näkemyksiä agrologikoulutuksen kehittämiseen, jotta agrologikoulutus pystyisi vastaamaan paremmin hevostalouden työelämän osaamistarpeisiin tulevaisuudessa. Kyselyssä esitetään monivalintakysymyksiä, ja joissakin osioissa on mahdollisuus antaa myös avoimia vastauksia.

Vastauksista ei voida tunnistaa vastaajaa. Vastaaminen vie noin 10 minuuttia.

- 1) Mistä ammattikorkeakoulusta olet valmistunut agrologiksi? *
 - a) Hämeen ammattikorkeakoulu
 - b) Jyväskylän ammattikorkeakoulu
 - c) Lapin ammattikorkeakoulu
 - d) Oulun ammattikorkeakoulu
 - e) Savonia-ammattikorkeakoulu
 - f) Seinäjoen ammattikorkeakoulu
 - g) Yrkeshögskolan Novia
 - h) Muu, mikä

- 2) Työsi hevostalouden alalla tällä hetkellä: *
 - a. Hevosalan organisaation johtotehtävissä (esim. ravirata, hevosjalostusliitto)
 - b. Asiantuntijana neuvonta-alan organisaatiossa (esim. Suomen Hippos, Hippolis, Pro Agria, Hevostietokeskus, Eurofins, Viljavuuspalvelut, Mela, Maaseutuviranomainen)
 - c. Opetusalalla (toinen aste, korkea-aste)
 - d. Yrittäjänä (esim. ratsastuskoulu, ravi-, täysihoito-, vaellustalli tms)
 - e. Myynti- ja markkinointitehtävissä (esim. rehu- ja varustekauppa)
 - f. Muu palveluntarjoaja (esim. yksityinen koulutus- ja neuvontatyö)
 - g. Joku muu? Mikä?
 - h. En työskentele tällä hetkellä hevostalouden parissa -> kiitos osallistumisestasi, kysely päättyi osaltasi tähän

- 3) Työskenteletkö hevostalouden alalla: *
 - a. Kokopäiväisesti (40 h/vko)
 - b. Osa-aikaisesti (20–40 h/vko)
 - c. Vähemmän (alle 20 h/viikossa)

- 4) Oliko sinulla hevosalan kokemusta joko harrastuksen tai työn kautta ennen opintojesi alkua? *
 - a. kyllä -> millaista?
 - b. ei

5) Opintojesi aloitusvuosi oli? *

- a. 2009 tai aikaisemmin
- b. 2010
- c. 2011
- d. 2012
- e. 2013
- f. 2014
- g. 2015
- h. 2016
- i. 2017
- j. 2018
- k. 2019
- l. 2020
- m. 2021 tai myöhemmin

6) Opintojesi valmistumisvuosi oli? *

- a. 2009 tai aikaisemmin
- b. 2010
- c. 2011
- d. 2012
- e. 2013
- f. 2014
- g. 2015
- h. 2016
- i. 2017
- j. 2018
- k. 2019
- l. 2020
- m. 2021 tai myöhemmin

7) Saitko agrologikoulutuksesta mielestäsi riittävät pohjatiedot:

(1 = en lainkaan, 2 = vähän, 3 = kohtalaisesti, 4 = hyvin, 5 = erittäin hyvin) *

	1	2	3	4	5
Hevosalasta yleisesti (teoria)?					

Käytännöistä kentällä (harjoittelu)?					
Digi- ja teknologiaosaamisesta?					
Neuvottelu- ja viestintätaidoista?					
Johtamistaidosta ja strategiasuunnittelusta?					
Ongelmanratkaisutaidoista?					
Itsenäisestä työskentelystä, oma-aloitteisuudesta?					
Kriittisen ajattelun käytöstä?					
Sopeutumiskyvystä muutoksiin?					

- 8) Mikäli vastasit kohdassa 7, johonkin kohtaan 1 = en yhtään, antaisitko täydentävää vastausta tähän?
- 9) Saitko mielestäsi agrologikoulutuksesta kokonaisuutena riittävät pohjatiedot ja -taidot toimia hevosalan työtehtävissä? *
- a. kyllä
 - b. ei
 - i. mitä jäit kaipaamaan?
- 10) Mitkä kolme (3) osaamistarvetta näet keskeisimmiksi hevostaloudessa menestyäkseen tulevaisuuden työelämässä? Voit perustella lyhyesti.

LIITE 3: ARTIKKELI

AGROLOGIKOULUTUKSEN MUUTOSTARPEET HEVOSALAN HAASTEISIIN

Päivi Pesonen 30.5.24

Toukokuussa 2024 valmistui Savonia-ammattikorkeakoulusta opinnäytetyö, joka keskittyi agrologikoulutuksen antamiin valmiuksiin hevosalan työtehtäviin. Tutkimuksen tavoitteena oli selvittää agrologiksi kouluttautuneiden hevostalouden osaamistarpeiden nykytilaa sekä tunnistaa koulutuksen kehittämistarpeita.

Hevosalalla menestymiseen tarvitaan laajaa ja monipuolista osaamista, joka vastaa alan muuttuviin tarpeisiin ja haasteisiin. Perinteisten taitojen, kuten hevosen käsittelyn, hoidon ja terveydenhuollon, lisäksi tulevaisuuden menestyjiltä odotetaan vahvoja yleisiä työelämätaitoja, kuten vuorovaikutus- ja viestintätaitoja, sekä valmiutta sopeutua ja oppia jatkuvasti uutta muuttuvassa toimintaympäristössä.

Opinnäytetyö toteutettiin kyselytutkimuksena, joka suunnattiin erityisesti Savonia-ammattikorkeakoulusta valmistuneille agrologeille sekä lisäksi hevosjalostusliitoissa työskentelemille ja Agrologien liiton jäsenille. Kyselyyn vastanneista 58 % oli Savonia-ammattikorkeakoulusta valmistuneita ja loput muista ammattikorkeakouluista. Kyselyssä pyrittiin selvittämään osallistujien kokemuksia ja näkemyksiä agrologikoulutuksen antamista osaamistarpeista sekä heidän arviotaan hevosalalla menestymiseen tarvittavista taidoista.

Vastaajien antamat vastaukset valottivat agrologikoulutuksen nykytilaa ja antoivat kuvan siitä, millaisia muutostarpeita alalla koetaan tarvittavan. Erityisesti kaivattiin syvempää opetusta talousosaamisessa. Vaikka agrologikoulutus tarjoaa yleiskuvan hevostaloudesta maaseutuelinkeinojen osana, vastaajat kokivat, että varsinaisen hevosalan osaaminen hankitaan enemmän harrastustoiminnan kuin koulutuksen kautta.

Kyselyn tulokset osoittivat, että agrologiksi kouluttautuneiden hevostalouden osaamistaso vaihtelee huomattavasti vastaajien aiemman hevoskokemuksen ja yksilöllisten tarpeiden mukaan. Enemmistö vastaajista ilmaisi tarpeen laajentaa ja syventää osaamistaan erityisesti digitaalisten taitojen, neuvottelu- ja viestintätaitojen sekä johtamisosaamisen alueilla. Tämä painottaa tarvetta laajemmalle koulutukselle ja yksilöllisille mahdollisuuksille kehittyä vastatakseen hevostalouden muuttuviin osaamistarpeisiin ja työelämän haasteisiin.

Tutkimustuloksista voidaan päätellä, että menestys hevosalalla edellyttää monipuolista yleisosaaamista. Vaikka agrologikoulutus antaa vahvan perustan näille taidoille, käytännön kokemuksella sekä jatkuvalla ammatillisella kehitymisellä on keskeinen osa kokonaisuudessa. Erityisesti johtamis-, vuorovaikutus- ja neuvottelutaidot sekä taloudellinen osaaminen ovat avainasemassa menestykseen. On tärkeää, että ammattilaiset ovat tietoisia myös alaan liittyvistä eettisistä näkökohdista ja vastuullisuudesta, sillä tämä voi edistää alan mainetta ja kestävästä kehitystä. Lisäksi hevosten hyvinvoinnin huomiointi korostaa yhteiskunnallisen hyväksynnän merkitystä alalla. Nämä näkökohdat korostavat

tarvetta koulutuksessa painottaa näitä taitoja ja tarjota opiskelijoille mahdollisuuksia osaamisen laajentamiseen. Jatko-opintojen ja täydennyskoulutuksen avulla voidaan tarjota kursseja, jotka syventävät kykyjä johtamiseen, vuorovaikutukseen ja neuvottelutaitoihin. Käytännön harjoittelupaikat erilaisissa hevosorganisaatioissa tarjoaisivat opiskelijoille arvokasta kokemusta ja valmistaisi heitä paremmin alan haasteisiin.

Kyselyn perusteella suositellaan hevostalouden muuttuvien osaamistarpeiden ja haasteiden huomiointia agrologikoulutuksen opetussuunnitelmissa. Tämä edellyttää systemaattista opetussuunnitelmien päivittämistä, jossa huomioidaan alan viimeisimmät kehityskulut ja suuntauksset. Päivitys ei kuitenkaan merkitse uusien opetussuunnitelmien luomista, vaan nykyisten kurssien sisältöjen päivittämistä hevostalouden näkökulmista huomioiden. Lisäksi olisi tärkeää kannustaa opiskelijoita keskittymään hevostalouden erityisosaamiseen tarjoamalla heille mahdollisuuksia laajentaa osaamistaan erilaisilla hevosalan kurssisisällöillä ja harjoittelupaikoilla. Näiden toimenpiteiden avulla agrologit voisivat valmistua ammatillisesti päteviksi ja osaaviksi toimijoiksi, jotka ovat valmiita kohtaamaan hevostalouden jatkuvasti muuttuvan toimintaympäristön.

Johtopäätöksenä voidaan todeta, että agrologikoulutuksella on merkittävä rooli hevosalalla, mutta samalla on tunnistettu tarve kehittää ja päivittää agrologikoulutusta vastaamaan alalla tapahtuvia nopeita muutoksia vastaan. Käytännön kokemuksen merkitys ammattilaisuuden vahvistajana korostaa tarvetta tarjota opiskelijoille mahdollisuuksia käytännön harjoitteluun ja työkokemuksen hankkimiseen eri hevostalouden osa-alueilla opintojen aikana. Jatko-opinnot ja täydennyskoulutus voivat tarjota arvokkaita mahdollisuuksia ammattitaidon syventämiseen ja päivittämiseen vastaten alan uusiin haasteisiin ja mahdollisuuksiin. Näin varmistetaan, että agrologikoulutus vastaa tämän päivän työelämän osaamistarpeisiin ja että agrologit ovat valmiita kohtaamaan hevostalouden monipuoliset haasteet ja mahdollisuudet ammatillisesti pätevinä ja osaavina toimijoina.